

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. III Issue 3 June 2013

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
ஸலப் டிவைன்	2
இம்மாதச் செய்தி	32
சாவித்ரி	33
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் VI	35
தூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	40
அஜேண்டா	46
அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை	
நெறிமுறைகளும்	48
பெண்ணின் பெருமை	55
ஸ்ரீ அரவிந்தரும் மரபும்	63

ஜீவியத்தின் ஒசை

உண்மையை இனிக்கப்
பேச வேண்டும்.

பொய்மையை இனிக்கப்
பேசக்கூடாது.

பொய்யை இனிக்கப்
பேசினால் இனிமை
பொய்த்துவிடும்.

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

கலப் பிலைவன்

கர்மயோகி

XXV. The Knot of Matter

We have now arrived at a conclusion. *Page 240*

We can assume it may be correct. *Para 1*

We base ourselves on some data.

No other conclusion is possible on this data.

Spirit and Matter are two ends of creation.

There is a sharp division between them.

It is our practical experience.

Long habit of mind has created it.

Now we have a new conclusion.

It says this difference is no longer real.

The world is a differentiated unity.

It is a manifold oneness.

It looks like a constant compromise.

It is a compromise between eternal dissonances.

There are irreconcilable opposites.

25. ஐடத்தின் முடச்சு

நாம் ஓர் முடவுக்கு வந்துள்ளோம்.

இது சரியான முடவு எனக் கொள்ளலாம்.

நாம் சில விவரங்களை ஏற்றோம்.

இந்த அடிப்படையில் வேறு முடவுக்கு வர முடியாது.

ஆன்மாவும், ஐடமும் சிருஷ்டியின் இரு முனைகள்.

இவற்றிடையே தீவிரமான பிரிவினையுண்டு.

இது நம் நடைமுறை அனுபவம்.

இந்த வித்தியாசம் நெடுநாளாக மனம் ஏற்படுத்தியது.

நாம் இன்று இந்த புதிய முடவை அறிவோம்.

இம்முடவு இப்பிரிவினைக்கு உண்மையில்லை எனக் கூறும்.

பிரிந்து தோன்றும் ஐக்கியம் உலகம் என்பது.

பல முகங்களைக் கொண்ட ஒருமையின் உண்மை உலகம்.

இரு வேறுபாடுகளை இணைக்கும் தொடர்ந்த முயற்சியல்ல உலகம்.

நிரந்தர வேறுபாடுகளை உடன்பாடாக்கும் முயற்சியல்ல உலகம். உடன்பட மறுக்கும் எதிரானவையுண்டு.

There is an everlasting struggle between them.

There is a oneness.

It is inalienable.

It creates an infinite variety.

It is the foundation of creation.

It is the beginning.

There is the apparent division.

A constant reconciliation is there.

These are all possible disparities.

There is a struggle combining them.

It is for vast ends in a secret consciousness.

There is a Will.

It is ever One.

Its action is complex.

The Will is its master.

It appears its real character.

It is in the middle.

There must be a conclusion.

There is an emerging Will.

It has a fulfillment.

There is a triumphant harmony.

That must be its conclusion.

Substance is the form.

It is the form of itself on which it works.

There is *the* substance.

Matter is one end of it.

அவற்றிடையே உள்ள போராட்டம் யுகாந்தமானது.

ஒருமையுண்டு.

அது நீக்கமற நிறைந்தது.

அனந்தமான வேறுபாட்டை அது உற்பத்தி செய்கிறது.

அது சிருஷ்டிக்கு அடிப்படை.

அதுவே ஆதியும் முதலுமாகும்.

தோற்றமான பிரிவினை நிரந்தரமாக உண்டு.

பிரிவினையை இணைக்கும் முயற்சி இருந்தபடி உள்ளது.

எல்லாவிதமான பிரிந்து நிற்கும் பிரிவினையும் உண்டு.

அவை இணைய போராட்டமான முயற்சி இருந்தபடி உள்ளது.

இரகச்சூல் ஜீவியத்தின் எல்லையில்லா இலட்சியங்களை அவை நாடுகின்றன.

இறைவனின் திருவள்ளம் இடைவிடாமல் செயல்படுகிறது.

அது எப்போதும் ஒன்றே.

சிக்கல் போன்ற சிறப்புடைய செயலது.

திருவள்ளம் இச்செயலை நிர்ணயிக்கும்.

அதன் உண்மையான சுபாவமாக அது காட்சியளிக்கிறது.

இலட்சியம் முடிவானால் திருவள்ளம் மையமானது.

முடிவு ஒன்றிருக்க வேண்டும்.

திருவள்ளம் பரிணாமப் பிறப்பெடுக்கிறது.

திருவள்ளத்திற்கும் ஜீவியத்திற்கும் பூரணமுண்டு.

வெற்றி நிறை சுமுகமும் உண்டு.

அதுவே முடிவாகும்.

பொருள் ரூபத்தாலானது.

எங்கு செயல்படுகிறதோ அதன் ரூபம் அது.

சிருஷ்டிக்குப் பொருளூண்டு.

ஜடம் அதன் ஒரு முனை.

Spirit is the other.
 The two are one.
 Spirit is the soul of reality.
 We sense that as Matter.
 Matter is the form body of Spirit.
 It is the body we realise as Spirit.

Certainly there is a vast practical difference. *Page 241*
Para 2
 On that difference the world existence is founded.
 It is in ever-ascending series.
 It is a whole of an indivisible series.
 Substance is conscious existence.
 It presents itself to sense as object.
 There is a work of world-formation.
 It is cosmic progression.
 A sense relation is thus established.
 This is created on that basis.
 There need not be only one basis.
 It will be one fundamental principle of relation.
 It is immutably created.
 It is created between sense and substance.
 On the contrary, there is something else.
 There is an ascending series.
 It is a developing series.
 We are aware of another substance.
 Pure mind works there.

ஆன்மா அடுத்த முனை.
 இரண்டும் ஒன்றே.
 ஆத்மா சத்தியத்தின் (ஆத்மா) ஜீவன்.
 நாம் சத்தியத்தை ஜூடமாக அறிவோம்.
 ஜூடம் ஆன்மாவின் ரூபமும் உடலுமாகும்.
 எதை ஆன்மா என அறிகிறோமோ அதன் உடல் ஜூடம்.

நடைமுறையில் பெரிய வித்தியாசமுண்டு.
 அந்த வேற்றுமை உலகம் இயங்கும் அடிப்படை.
 அது படிப்படியாக உயரும் கட்டங்கள்.
 துண்டு செய்ய முடியாத முழு அடுக்குகள் அவை.
 பொருள் என்பது தன்னையறியும் வாழ்வு.
 புலனுக்கு புறமான பொருளாக அது காண்கிறது.
 உலகை உருவாக்கும் வேலையுண்டு.
 அது பிரபஞ்ச முன்னேறும் பாதை.
 புலனுணர்வின் தொடர்பு அதனால் எழுகிறது.
 இந்த அடிப்படையில் எழுந்தது அது.
 ஒரு அடிப்படை மட்டும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை.
 தொடர்புக்குரிய ஒரு அடிப்படை தத்துவமாகும் அது.
 அது மாறாதபடி சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.
 புலனுக்கும் பொருளுக்குமிடையே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது அது.
 இதற்கு மாறானதுண்டு.
 படிப்படியாக உயரும் அடுக்குகள் அவை.
 அதன் தரம் உயரும் அடுக்குகள் அவை.
 வேறொரு பொருளும் உண்டு.
 தூய மனம் அங்கு வேலை செய்கிறது.

It is its natural medium.

It is subtler.

It is more flexible and more plastic.

It is more so than Matter.

We can speak of a substance of mind.

It is so because we are aware of a subtler medium.

Forms arise in that medium.

And actions take place.

There is pure dynamic life energy.

We can speak also of its substance.

It is other than the subtlest forms of material substance.

And it is other than the physically sensible substance.

Spirit itself is pure substance of being.

It presents itself as an object.

It is no longer to the physical, vital or mental sense.

But it is to the light of a pure spiritual perceptive knowledge.

There the subject becomes its own object.

It means the Timeless and Spaceless is aware of itself.

It is a purely self-conceptive self-extension.

It is the basis of all the primal material existence.

There is something beyond this foundation.

அதுவே மனத்திற்கு இயல்பான கருவி.

அதிக சூட்சமமானது அது.

அது வளையும் தன்மையுடையது.

ஐட்ட்தைவிட அதிகமாக இக்குணம் பெற்றது அது.

நாம் மனத்தின் பொருளெனப் பேசலாம்.

இதைவிடச் சூட்சமமான லோகமிருப்பதால் நாம் அப்படிப் பேசலாம்.

அந்த லோகத்தில் ரூபங்கள் உருவாகும்.

அங்கு செயல்கள் உருவாகின்றன.

தூய்மையான தீவிரமான வாழ்வின் சக்தியுண்டு.

அதன் பொருளையும் நாம் பொருட்டாகக் கருதலாம்.

அது ஜடப் பொருளின் சூட்சமமான ரூபங்களினின்று வேறுபட்டது.

அது உடலுணர்வால் அறியும் பொருளினின்று வேறுபட்டது.

ஆத்மா ஜீவனின் தூய பொருள்.

அது தன்னைப் புறப்பொருளாக்குகிறது.

அது உடல், உயிர், மனத்தின் புலனால் அறியப்படுவதில்லை.

தூய ஆண்மீகம் உணரும் ஞானத்திற்கு அது புலப்படும்.

அங்கு அகம் புறமாகும்.

அதாவது காலம் இடத்தைக் கடந்தது தன்னையறியும்.

அது தூய்மையான சுய சிந்தனையால் சுயமாக நீண்டு வந்ததாகும்.

அது அடிப்படையான ஜட வாழ்வின் அஸ்திவாரமாகும்.

இந்த அடிப்படையைக் கடந்த ஒன்றுண்டு.

It is the disappearance of all conscious differentiation.

It is between subject and object.

It is an absolute identity.

There we can no longer speak of substance.

It is a purely conceptional difference.

Page 241

It is spiritually conceptional.

Para 3

Not mentally conceptional.

It ends in a practical distinction.

It creates the series.

It descends through Mind to Matter from Spirit.

It ascends again.

It ascends from Matter to Spirit through Mind.

But the real oneness is never abrogated.

We can get back to the original and integral view of things.

We see it is never even truly diminished or impaired.

Not even in the grossest densities of Matter.

Brahman is the cause.

It supports.

It is the indwelling principle of the universe.

It is not only that.

Brahman is also the material of the universe.

Matter also is Brahman.

தானறியும் வேறுபாடுகளையியும் நிலையது.

அகம் பறம் என்ற வேறுபாடழியும்.

அது பூரண ஐக்கியம்.

அந்நிலையில் பொருள் என்பதில்லை.

அந்த வேறுபாடு முழுமையாக சிந்தனைக்குரியது.

அது ஆன்ம சிந்தனை.

மனம் செய்யும் சிந்தனையல்ல.

அது நடைமுறை வேறுபாடாக முடியும்.

அடுக்குத் தொடரை ஆரம்பிப்பது அதுவாகும்.

அது ஆன்மாவிலிருந்து மனம் வழி ஐடம் வருகிறது.

மீண்டும் அது உயர்ந்து எழுகிறது.

மனம் வழி அது மீண்டும் ஆத்மாவையடைகிறது.

உண்மையான ஒருமை ஒருகாலும் அழிவதில்லை.

மூலமான இணைந்த பார்வையை நாம் மீண்டும் பெறலாம்.

அப்பொழுது அது உண்மையிலேயே குறையவில்லை,

சிதையவுமில்லை எனத் தெரியும்.

ஐத்தின் ஐடமான கனத்திலும் அது குறையவில்லையெனத் தெரியும்.

பிரம்மமே மூல காரணம்.

அது ஆதரவு தருகிறது.

அதுவே உள்ளுறை தத்துவம். அது பிரபஞ்சத்துள் உறைகிறது.

அது மட்டுமல்ல.

பிரபஞ்சத்தின் ஐடப்பொருளும் பிரம்மமே.

ஐடமும் பிரம்மம்.

It is nothing other than Brahman.
Matter is not different from Brahman.
Matter can be cut off from Brahman.
Then it can't be so.
But it is as we have seen.
It is the final form of divine Existence.
With all the God ever present in it and behind it.

Matter is apparently brute.
It is everywhere.
There is a mighty dynamic force of life.
It is always instinct with it.
This is dynamic but apparently unconscious Life.
It secrets within it.
An ever working unapparent Mind.
It has secret dealings.
It is the overt energy.
It is the ignorant Mind.
It is the unilluminated and groping Mind.
It is in the living body.
It is supported by the real self.
It is soveringly guided by it.
The Supermind is there.
It is there in the unmentalised Matter.
So all Matter is a mode of Brahman.
It is so with Life, Mind, Supermind.

ஜடம் பிரம்மம் தவிர வேறெதுவுமில்லை.
ஜடம் பிரம்மத்தினின்று வேறுபட்ட ஒன்றில்லை.
ஜடம் பிரம்மத்திலிருந்து பிரிவதாக நாம் கொள்ளலாம்.
அப்பொழுது இது உண்மையில்லை.
அப்பொழுது ஜடம் நாம் ஏற்கனவே அறிந்தது போலாகும்.
தெய்வீகப் பெருவாழ்வின் முடிவான தோற்றம் ஜடம்.
எல்லா வகையிலும் கடவுள் அதனுள் இருப்பது தெரியும்.
அதன் பின்னிருப்பதும் தெரியும்.
ஜடம் பார்வைக்கு கரடு முரடாய்த் தோன்றுகிறது.
அது எங்கும் உண்டு.
வாழ்வில் பெரிய தீவிர சக்தியுண்டு.
ஜடம் எப்பொழுதும் அதை உள்ளபடி உணர்கிறது.
இது தீவிரமான கண்மூடிய வாழ்வு.
அதனுள் ஏதோ ஒன்று ஊறுகிறது.
எப்பொழுதும் செயல்படும் தோற்றமற்ற மனம் அது.
அதற்கு இரகச்சய வேலைகளுண்டு.
அது வெளிப்படையாகத் தெரியும் சக்தி.
அது அறியாமை மனம்.
பிரகாசமற்ற உழவும் மனம் அது.
அது உயிருள்ள உடலில் உள்ளது.
அதன் உண்மையான ஆத்மாவால் அது ஆதரிக்கப்படுகிறது.
அவ்வாத்மா அதற்கு ராஜபாட்டையைக் காட்டுகிறது.
அங்கு சத்திய ஜீவியம் உண்டு.
மனம் உருவாகாத ஜடத்தில் சத்திய ஜீவியம் உண்டு.
ஜடம் முழுவதும் பிரம்மமாகும்படி அது உள்ளது.
அதுவே வாழ்வுக்கும், மனத்திற்கும், சத்திய ஜீவியத்திற்கும்
உண்மை.

Brahman is Eternal, it is Spirit, it is Sachchidananda.
Brahman dwells in them all and is all these things.
Though no one of them is His absolute being.

But still there is this difference.
The difference is conceptive.
Also there is practical distinction.
Matter is not cut off from Spirit.
Yet it appears to cut off.
It is a practical definiteness.
It is so different.
So contrary in law.
Ours is material life.
It has an appearance.
It is a negation of all spiritual existence.
It is a rejection.
It might appear to be a short cut.
It is a way out of difficulty.
Undoubtedly it is.
It is a short cut or any cut is no solution.
In Matter undoubtedly lies the crux.
That raises the obstacle.
Matter of Life is gross.
It is limited and stricken.
Death and pain do it.
Because of Matter Mind is more than half blind.
Its wings are clipped.

Page 242

Para 4

நிரந்தரமான பிரம்மம் ஆத்மாவாகவும் சச்சிதானந்தமாகவுமாகும்.
பிரம்மம் அவற்றுள் உறையும். அவை அனைத்தும் பிரம்மம்.
இவற்றுள் எதுவும் பிரம்மத்தின் பிரம்ம ஜீவியமாகாது.

இன்னும் இந்த வித்தியாசம் உண்டு.
வித்தியாசம் சிந்தனைக்குரியது.
மேலும் நடைமுறையில் பிரிந்தது தனித்து விளங்கும்.
ஜடம் ஆன்மாவிலிருந்து பிரியவில்லை.
இருந்தாலும் பிரிந்ததாகத் தோன்றுகிறது.
நடைமுறையில் பிரிந்து தோன்றுவது தெளிவான பிரிவு.
ஜடம் வித்தியாசமானது.
சட்டத்தில் முரணானது.
நம் வாழ்வு ஜடமானது.
அதற்கு ஒரு தோற்றமுண்டு.
ஆன்மீக வாழ்வை முரண்பாடாக்கும் தோற்றம் அது.
அது மறுப்பு.
அது குறுக்கு வழியாகத் தோன்றும்.
சிரமத்தைக் கடக்கும் வழியாகத் தோன்றும்.
அது குறுக்கு வழி என்பது உண்மை.
குறுக்கு வழி, வழி எதுவானாலும் அது தீர்வாகாது.
ஜடத்தில் முக்கியத்துவம் உள்ளது.
தடை அதிலிருந்து எழுகிறது.
ஜட வாழ்வு ஜீவனற்ற வாழ்வு.
அது அளவுள்ளது, அளவால் பாதிக்கப்பட்டது.
மரணமும், வலியும் அளவையும் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றன.
ஜடத்தால் மனம் பாதிக்குமேல் குருடாகி விட்டது.
மனம் சிறகொடிந்து விட்டது.

Its feet are tied to a narrow perch.
 It is held back from vastness.
 There is freedom above.
 It is conscious of that freedom.
 They are denied to the Mind.
 There is the exclusive spiritual seeker.
 He is justified from his point of view.
 He is disgusted with mud of Matter.
 He is revolted by the animal grossness of Life.
 He is impatient of the self-imprisoned narrowed life.

It is the downward vision of Mind.
 He is determined to break from it all.
 He wants to return by inactive silence to the spirit's immobile liberty.
 But this is not the sole point of view.
 It has been sublimely held.
 It has been glorified by shining golden examples.
 Therefore it is respected.
 Therefore it cannot be ultimate wisdom.
 It need not be integral because of it.
 Rather let us liberate ourselves.
 It is a liberation from passion and revolt.
 Let us see what the divine order means.
 That is the universe.
 This is a great knot.
 It is a tangle of Matter.

அதன் கால்கள் குறுகிய இடத்தில் சிக்கிக் கொண்டன.
 விரிந்த பரப்பு அதற்கில்லை.
 மேலே சுதந்திரம் உண்டு.
 மனம் அந்த சுதந்திரத்தை அறியும்.
 மனம் அவற்றைப் பெறுவதில்லை.
 தவசி ஆன்மாவை மட்டும் நாடுகிறார்.
 அவனுடைய பார்வையில் அவன் சரி.
 ஐடத்தின் சக்தி வெறுப்பளிக்கிறது.
 விலங்கின் ஜீவனற்ற வாழ்வு வெறுப்பைத் தருகிறது.
 தானே சிறைப்பட்ட கொடுமையினின்று வெளிவர
 அவசரப்படுகிறான்.
 அது மனத்தின் கீழ்நோக்கு.
 அவற்றை விட்டு வெளியேற முடிவு செய்து விட்டான்.
 செயலற்ற மௌனத்தால் ஆன்மாவின் அசைவற்ற சுதந்திரத்தை
 அவன் நாடுகிறான்.
 இது மட்டும் ஒரே கொள்கையில்லை.
 இக்கருத்தை உலகம் உன்னதமாகக் கொண்டது.
 ஜோதிமயான பொன் போன்ற பெரியோர் போற்றியது இது.
 இக்காரணங்களால் இது உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.
 அதனால் இது முடிவான விவேகமில்லை.
 அதனால் முழுமை பெற்ற இணைந்த ஒருமையாகாது.
 மாறாக நாம் விடுதலையை நாடுவோம்.
 அது தீவிர பாசத்தின் புரட்சியின்று பெறும் விடுதலை.
 தெய்வீக சட்டமெது எனக் காண்போம்.
 அதுவே பிரபஞ்சம்.
 இது பெரிய முடிச்சு.
 ஐடத்தின் பெரும் சிக்கலிது.

It denies the Spirit.
 Let us seek to separate its strands.
 Let us find them out.
 It can be loosened by a solution.
 Not cut it by violence.
 We must state the difficulty.
 Opposition first entirely.
 Trenchantly with exaggeration.
 If need be,
 Rather with diminution.
 And then look for the issue.

There is a first opposition. *Page 243*
 It is fundamental. *Para 5*
 It is the culmination of the principle of Ignorance.
 Here consciousness has lost itself.
 In a form of its works.
 As a man might forget in extreme absorption.
 Not only who he is, but he is at all.
 Momentarily he becomes the work.
 Becomes the work and force that does it.

The Spirit is self-luminous.
 It is infinitely aware of itself.
 It knows itself behind all its workings and force.
 And their master.
 It seems to have disappeared.

ஆத்மாவை மறுக்கும் ஆர்வமான அவலம்.
 அதன் இழைகளைப் பிரிப்போம்.
 அவற்றைத் தேடி எடுப்போம்.
 ஒரு தீர்வு முடிச்சைத் தளர்த்தும்.
 வன்முறையில் வெட்ட வேண்டாம்.
 நாம் சிக்கலை வெளியிடுவோம்.
 எதிர்ப்பை முதலில் கூறுவோம், முழுவதும் கூறுவோம்.
 வேகமாக மிகைப்படுத்துவோம்.
 தேவைப்பட்டால்,
 குறைத்தும் கூறலாம்.
 பின் தீர்வு காண்போம்.

முதலில் எழும் எதிர்ப்புண்டு.
 அது அடிப்படையானது.
 அஞ்ஞானம் முதிர்ந்து முடிவடையும் மூலம் ஐடம்.
 இங்கு ஜீவியம் தன்னைத் தன்னில் இழந்தது.
 வேலையின் உருவத்தில் தன்னை ஜீவியம் இழந்தது.
 மனிதன் எடுப்ட்டு தன்னை மறப்பது போன்றது அது.
 தான் யாரென்பதையும், தானுண்டு என்பதையும் மறக்கிறான்.
 சூணத்தில் வேலையாக மாறுகிறான்.
 வேலையாகவும் அதைச் செய்யும் சக்தியாகவும் மனிதன் மாறி
 தன்னை இழக்கிறான்.

ஆத்மா சுயம்பிரகாசமானது.
 ஆத்மா தன்னை அனந்தமாக அறியும்.
 செய்யும் வேலை சக்திக்குப் பின் ஆத்மா தன்னை அறியும்.
 அதன் தலைவரையும் அறியும்.
 மறைந்ததாகத் தோன்றும்.

And not to be at all.
 Somewhere He is perhaps.
 But here He seems to have left a brute force.

It is an inconscient material force.
 It creates and destroys eternally.
 It does so without knowing itself.
 It does not know what it created or why it creates at all.
 Or why it creates or destroys what it has created.
 It does not know as it has no mind.
 It does not care as it has no heart.
 It may not be the real truth of even material universe.
 All these are false phenomenon.
 There may be a Mind behind or a Will.
 Or something greater than Mind.
 Or a mental Will.
 Yet it is a dark semblance.
 It presents itself as a truth to the consciousness.
 Consciousness emerges in it out of its right.
 If it is no truth, but a lie.
 Then it is a most effective lie.
 It determines the condition of our phenomenal existence.
 It besieges all our aspirations and effort.

தானிருப்பதையே அறியாது.
 எங்கோ ஒருவேளை அவனிருக்கலாம்.
 இங்கே ஆத்மாவெனும் இறைவன் கண்முடியான சக்தியை வைத்திருக்கிறான்.
 அது ஜட இருளின் ஜட சக்தி.
 அது சாஸ்வதமாக சிருஷ்டத்து அழிக்கிறது.
 அது தன்னையறியாமல் செயல்படுகிறது.
 எதை சிருஷ்டக்கிறோம், ஏன் சிருஷ்டக்கிறோம் என அது அறியாது.
 தான் சிருஷ்டத்ததை ஏன் அழிக்கிறோம் என அறியாது.
 அதற்கு மனமில்லை என்பதால் தெரியாது.
 இதயமில்லை என்பதால் அது பொருட்படுத்தவில்லை.
 ஜடப் பிரபஞ்சத்தின் உண்மையான சத்தியம் அது இல்லாமலிருக்கலாம்.
 இவையனைத்தும் பொய்யான தோற்றம்.
 இதன் பின் மனமிருக்கலாம், அல்லது உறுதியிருக்கலாம்.
 மனத்தைவிட பெரியது இருக்கலாம்.
 அல்லது மன உறுதியிருக்கலாம்.
 இருந்தாலும் இந்த இருண்ட தோற்றம் இது.
 இதை ஜீவியத்திற்கு சத்தியமாகக் காட்டுகிறது.
 அதனிலிருந்து ஜீவியம் எழுகிறது.
 அது சத்தியமின்றி பொய்யானால் அப்படியானால் அது பெரும் பொய்.
 நம் தோற்றமான வாழ்வை அது நிர்ணயிக்கிறது.
 நம் ஆர்வம் முயற்சியை அது ஆட்கொள்கிறது.

For this is a monstrous thing.
 It is a terrible and pitiless miracle of
 the material universe.
 Out of this no-Mind, a mind emerges.
 Or at least minds emerge.
 They find themselves feebly struggling for light.
 They are helpless individually.
 Only less helpless in self-defence.
 They associate their individual feebleness.
 It is in the midst of giant ignorance.
 It is the law of the universe.
 This is a heartless conscience.
 Its jurisdiction is rigorous.
 Out of that hearts have born.
 They aspire.
 They are tortured and bleed.
 It is under the weight of inconscient cruelty.
 It is an iron existence.
 It is a cruelty that lays its law upon them.
 It becomes sentient in their sentience.
 It is brutal, ferocious, horrible.
 There are appearances.
 What is the mystery behind it?
 Consciousness has itself.
 It is regaining itself.
 We can see this.

Page 243
Para 6

இது பயங்கரமானது.
 ஜடப் பிரபஞ்சத்தின் பயங்கரமான பச்சாதாபமற்ற அற்புதம் இது.
 மனமில்லாத இதிலிருந்து மனம் எழுகிறது.
 குறைந்தபட்சம் பல மனங்கள் எழுகின்றன.
 அவை ஒளியை நோக்கி உழல்கின்றன.
 தனித்த நிலையில் அவை செய்வதறியாது.
 தன்னை பாதுகாக்க திறனற்றதல்ல.
 தனிப்பட்ட பலஹீனத்தைச் சேர்க்கின்றன.
 வலிமையான அஞ்ஞானத்திடை அவை செயல்படுகின்றன.
 அதுவே பிரபஞ்ச சட்டம்.
 இது இதயமற்ற பேரிருள்.
 இதன் எல்லை மீற முடியாதது.
 இதனின்று ஆயிரமாயிரம் இதயங்கள் உதித்துள்ளன.
 அவை ஆர்வத்தால் வாழ்கின்றன.
 சித்ரவதைக்குட்பட்டு இரத்தம் சிந்துகின்றன.
 ஜடம் பெற்ற பேரிருளின் கொடுமை பெரியது.
 இரும்பென இருக்கும் வாழ்வு.
 கொடுமை தன் அமைப்பால் சட்டமாகி ஆட்சி செலுத்துகிறது.
 கொடுமையுள் உயிர் பெற்று உணர்ச்சி பெறுகிறது.
 அதன் விளைவாக பயங்கரமான, அவதிக்குரிய கொடுமை
 எழுகிறது.
 இவை தோற்றம்.
 இவற்றின் பின்னணியில் உள்ள புதிரென்ன?
 ஜீவியம் தன்னை இழந்தது.
 இழந்தது தன்னைப் பெறுகிறது.
 இதை நாமறிவோம்.

It is emerging out of its giant self-forgetfulness.
 It does so slowly and painfully as Life.
 It would be sentient.
 It gains half-sentient, dimly sentient, wholly sentient.

Finally it becomes more than sentient.
 It becomes divinely self-conscious.
 Thus it becomes free immanent infinite.
 It works towards this under a law.
 That is the law of the opposite things.
 It is under the conditions of Matter.
 It is so under the grasp of ignorance.
 This is brute and divided Matter.
 Its instruments are set by this Matter.
 This is the movement the struggle has to follow.
 It is imposed at every step.

It is of ignorance and limitation.

There is a second fundamental opposition of Matter. Page 244
Para 7
 It is opposition to the Spirit.
 It is the culmination of bondage to mechanical law.
 It opposes all that seek liberation.
 It is the colossal inertia.
 Not that Matter itself is inert.
 It is in infinite motion.

தன்னை மறந்த வயத்தினின்று ஜீவியம் எழுகிறது.
 அது மெதுவாக வலியுடன் வாழ்வாக எழுகிறது.
 அது உணர்வு பெறும்.
 அரைகுறையாகப் பெற்ற உணர்வு, மங்கலானது, முடிவாக முழு உணர்ச்சி பெறும்.
 உணர்ச்சியைக் கடந்தும் செல்லும்.
 தெய்வீக ஜீவியம் பெறுகிறது.
 சுதந்திரமாக, அழியாத அனந்தமாகிறது.
 ஓர் சட்டப்படி இவ்விதம் அது செயல்படுகிறது.
 அது எதிரான சட்டம்.
 ஜட உலகில் அது உண்டு.
 அஞ்ஞானத்தின் பிடியுள் அப்படி நடக்கும்.
 ஜடம் பிரிவினையால் ஜீவனற்ற கொடுமையாயிற்று.
 ஜடம் அதன் கருவிகளை உருவாக்குகிறது.
 வாழ்வு எழும் போராட்டத்தின் ஆற்றொழுக்கு இது.
 ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இதை மீற முடியாமல் உட்பட வேண்டியுள்ளது.
 வரையறை, அஞ்ஞானம் வகுத்தது அது.

ஜடம் எழுப்பும் இரண்டாம் எதிர்ப்பு அடிப்படையானது.
 ஆன்மாவுக்குரிய எதிர்ப்பு இது.
 ஜடமாக இயங்கும் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நிலையிது.
 விடுதலை நாடுவதை எதிர்க்கும் சட்டம் இது.
 அது தமஸ் எனும் மலை.
 ஜடமே ஜீவனற்றதாகாது.
 அதன் வேகம் அனந்தம்.

It is an inconceivable force.
It is a limitless action.
Its movements are grandiose.
It needs constant admiration.
The Spirit is free.

The Spirit is master of itself and its works.

It is not bound by them.

It is the creator of law and not its subject.

This giant Matter is rigidly chained by a fixed mechanical Law.

The Law is imposed on it.

It does not understand.

Nor has it ever conceived of that law.

But it works out unconsciously.

As a machine works.

Knows not who created it.

By what process and to what end.

Life awakes.

It seeks to impose itself on the physical form.

It is the material force.

It tries to use all things at its own will and for its own need.

Mind awakes.

It seeks to know the who, the why, the how of itself.

And above all to use its knowledge for the imposition.

கருத்தைக் கடந்த சக்தியது.
அதன் செயல் அளவையறியாது.
அதன் செயல் அற்புதம் எனக் கொண்டாடும் தோற்றமுடையது.
இடைவிடாத ஆச்சரியமான பெருமைக்குரியது ஜடம்.

ஆத்மா சுதந்திரமானது.

தன் வேலைகட்கும் தனக்கும் ஆத்மா தலைவன்.

ஆத்மா அவற்றிற்கு உட்பட்டதில்லை.

சட்டத்தை ஆத்மா சிருஷ்டிக்கிறது. அதற்கு அடங்கியதில்லை.

இந்தப் பிரம்மாண்டமான ஜடம் இயந்திரமான, நிலையான சட்டத்தால் கட்டுண்டது.

அச்சட்டம் ஜடத்தை ஆட்சி செய்கிறது.

ஜடம் அச்சட்டத்தை அறியாது.

இந்தச் சட்டத்தை ஜடம் கருதியதில்லை.

ஆனால் அது இருள் நிறைந்த செயலில் ஈடுபட்டது.

ஒரு இயந்திரம்போல் வேலை செய்கிறது.

யார் அதைச் சிருஷ்டத்தார் என அறியாது.

எப்படிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, ஏன் என அறியாது.

வாழ்க்கை விழித்துக் கொள்கிறது.

ஜட உருவத்தைக் கட்டுப்படுத்த வாழ்வு முயல்கிறது.

வாழ்வு ஜட சக்தி.

தன் முடிவைச் செயல்படுத்த, தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அது முனைகிறது.

மனம் விழித்துக் கொள்கிறது.

எப்படி, ஏன், யார் சிருஷ்டத்து என அறிய முயல்கிறது.

அதற்கும்மேல் தன் அறிவால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முயல்கிறது.

On its freer law and self-guiding action upon things.
 Material Nature seems to yield.
 Even to approve of and to add and aid.
 It is after a struggle.
 It does so reluctantly and only upon a certain point.
 Beyond that point.
 It presents an obstinate inertia.
 It becomes an obstruction, negation.
 Even persuades Life and Mind.
 That they cannot go farther.
 Cannot pursue its partial victory to the end.
 Life tries to enlarge and prolong itself and succeeds.
 It seeks utter wideness and immortality.
 It meets the iron obstruction of Matter.
 And finds itself bound to narrowness and death.
 Mind seeks to aid Life.
 And fulfil its own impulse to embrace all knowledge.
 To become all light.
 To possess truth and be truth.
 To enforce love and joy and be love and joy.
 But always there is a deviation and error and grossness of material life.
 The material sense denies and obstructs.
 The physical instruments do so.
 Error pursues its knowledge.
 Darkness is inseparably the companion of light.

சுதந்திரமான செயல், சொந்தமாக செயல்படுவது.
 ஜமான இயற்கை அடங்குகிறது.
 அதை ஏற்று, மேலும் சேர்த்து உதவுகிறது.
 ஒரு போராட்டத்தின்பின் அது அப்படி நடக்கிறது.
 தயங்கி செயல்பட்டு ஓரளவு செல்கிறது.
 அந்தக் கட்டத்தைக் கடந்து
 பிடிவாதமான தமஸாக மாறுகிறது.
 அது தடையாகி மறுப்பாகிறது.
 மனத்தையும் வாழ்வையும் ஏற்கக் கூடியது.
 மேற்கொண்டு செயல்பட அனுமதிக்காது என முடிவு செய்கிறது.
 இந்த அரைகுறை வெற்றியைக் கடைசிவரை பின்பற்ற முடியாது
 எனக் கூறும்.
 வாழ்வு விரிந்து தன்னை நீடிக்க முயன்று வெல்கிறது.
 மனம் முடிவுவரை விரிந்து, அமரத்துவம் தேடுகிறது.
 ஜடத்தின் இரும்புப்பிடி போன்ற தடையைச் சந்திக்கிறது.
 குறுகிய நிலையில் கட்டுப்பட்டு மரணத்தைக் காண்கிறது.
 மனம் வாழ்வுக்கு உதவ முயல்கிறது.
 தன் சொந்த உணர்ச்சியான முழு ஞானம் பெற முயல்கிறது.
 முழு ஜோதியாக மாற முயல்கிறது.
 சத்தியத்தைச் சொந்தமாகப் பெற்று சத்தியமாக நினைக்கிறது.
 அன்பையும் சந்தோஷத்தையும் பெற்று அவையாக மாற விரும்புகிறது.
 வழி தவறி, தவறு செய்து, ஜடத்தின் குணத்தைச் சந்திக்கிறது.
 ஜட உணர்வு மறுத்துத் தடை செய்கிறது.
 ஜமான கருவிகளும் அதையே செய்கின்றன.
 ஞானத்தைக் குறை தொடரும்.
 இருள் இணைபிரியாத தோழனாக ஒளிக்குள் உள்ளது.

It is its background.
 Truth is successfully sought.
 And yet, when grasped, it ceases to be truth.
 And the quest has to continue.
 Love is there, but it cannot satisfy itself.
 Joy is there, but it cannot justify itself.
 Each of them drags as if its chain.

Casts as if its shadow of its opposites.
 Anger and hatred and indifference satiates and grief
 and pain.
 The brute Force is the power of the ignorance.
 The inertia prevents the conquest of the ignorance.
 Mind and Life makes demands on Matter.
 Matter responds with the inertia of ignorance.

Contd....

ஜீவிய மணி

போற்றப்பட வேண்டியது
 காப்பாற்றப்பட வேண்டிய நிலையிலிருப்பது
 மரியாதையாகாது.

இருள் ஒளிக்குப் பின்னணி.
 சத்தியத்தை வெல்ல வெற்றிகரமாக முயல்கின்றனர்.
 வெற்றி பெற்றால் சத்தியம் சத்தியமாக இருப்பதில்லை.
 தொடர்ந்து தேட வேண்டும்.
 அன்புண்டு, அதற்கு திருப்தியில்லை.
 சந்தோஷம் உண்டு, அது அதற்குப் போதாது.
 அவை ஒவ்வொன்றும் இழுபறியாக இருக்கின்றன. அவையே
 விலங்காக விளங்குகின்றன.
 தனக்கு எதிரானதை நிழலாக வீசுகிறது.
 கோபம், வெறுப்பு, பராமுகம், திருப்தி, திகட்டுவது, கவலை, வலி
 அப்படி எழுகின்றன.
 முரட்டு சக்தி அஞ்ஞானத்தின் பவர்.
 தமஸ் அஞ்ஞானத்தை வெல்வதைத் தடை செய்கிறது.
 மனமும் வாழ்வும் ஜடத்திடம் கட்டாயப்படுத்திக் கேட்கிறார்கள்.
 ஜடம் அஞ்ஞானத்தின் தமஸை பதிலாக அளிக்கிறது.

தொடரும்.....

ஜீவிய மணி

கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும்
 நாம் செய்வது சரியாக இருக்க வேண்டும்.

P.151 The Godheads of the Little Life

சிறு வாழ்வின் சிறு தெய்வங்கள்

இம்மாதச் செய்தி

உள்ளத்தால்

உலகை உருவாக்கியது

ஆன்மீகம்.

- ☆ A fixed and narrow power with rigid forms
- ☆ நிலையான குறுகிய சக்தியின் இறுகிய ரூபங்கள்
- ☆ சிறு வாழ்வின் சாம்ராஜ்யத்தை அவன் கண்டான்
- ☆ பிரம்மத்தில் வருத்தமான மூலை முடுக்கு
- ☆ எண்ணத்தின் ஓரத்தில் எடுபடும் வாழ்வு
- ☆ அறியாமையெனும் ஒட்டினால் பாதுகாக்கப்பட்டு
- ☆ இந்த உலகின் இரகஸ்யத்தையறிய முயன்று
- ☆ பார்வையெனும் சிறு ஓரத்தில் கூர்ந்து பார்த்து
- ☆ மேல்மட்டத்தில் தெளிந்த இருளினின்று விடுபட
- ☆ அதை நகர்த்தும் சக்தி, அதைச் செய்த எண்ணம்
- ☆ அனந்தத்தின்மீது திணிக்கப்பட்ட சிறுமை
- ☆ குள்ள மனத்தின் குறையற்ற அதிகாரம்
- ☆ வாழும் உரிமையளித்த இறைவனின் சட்டம்
- ☆ இயற்கை மீதுள்ள அதன் உரிமை, காலத்தில் அதன் தேவை
- ☆ மூடுபனியின் முற்றுகையுள் தன் பார்வையை இழுந்தான்
- ☆ மங்கிய குறுகிய இக்கண்டத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர்
- ☆ கட்டுவதற்கு முன்தான வானாவுடைய உயர்ந்த அறியாமை வட்டத்திற்குள்

- ☆ அதைச் சுத்தியம், ஜோதி, பிரம்மத்தினின்று காப்பாற்றினான்
- ☆ இருளின் குருட்டு மார்பை ஒளிக் கதிர் சுத்தியாய் குத்திற்று
- ☆ வீடும், மரமும், மனிதனும் உருவங்களாய் எழுந்து தோன்றின
- ☆ சூன்யத்தின் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டதுபோல்
- ☆ ஒனிந்துள்ளவை அனைத்தும் திரைமறைவினின்று கிழித்தெடுக்கப்பட்டு
- ☆ ஜகஜோதியான குரியன் முன் நிறுத்தப்பட்டது
- ☆ விகாரமான மக்களின் ஆர்ப்பாட்டமான சுறுசுறுப்பு
- ☆ ஆயிரக்கணக்காக கண்ணில் படாமல் குவிந்தனர்
- ☆ உலகத் தோற்றத்தை இரகஸ்ய போர்வையில் சுருட்டி
- ☆ காலத்தின் சிறுதேவதைகளின் மறைவான செயல்
- ☆ சொர்க்கத்தின் பார்வையினின்று விலகி வேலை செய்யும்
- ☆ அவராறியாமல் அவரையசைத்து
- ☆ இந்தச் சிறு ராஜ்ஜியத்தின் சிறிய சதித்திட்டங்கள்
- ☆ சிறு உபாயங்கள், ஒரு நேர நம்பிக்கையால் உந்தப்பட்டு
- ☆ ஆர்வமான சிறு நடை, அழகான குறுவழிகள்

ஜீவிய மணி

கடந்ததை கடந்தால் எதிர்காலம் எதிர்கொள்ளும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் VI

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கார்மயோகி

II/88) ஞானத்தை எட்டினால் பிரம்மம் சச்சிதானந்தமாகத் தெரிகிறது. தெய்வ நிலையில் அவை சத், சித், ஆனந்தமாகப் பிரிந்து தெரிகின்றன. சுத்திய ஜீவியத்தில் ஒன்றில் மூன்றாகத் தெரிகின்றன.

☆ ஒன்றில் மூன்று, மூன்றாகப் பிரிந்து தெரிகின்றன.

- ★ ஒருவன் மகன், கணவன், தகப்பனாக இருக்கிறான்.
- ★ மகனாவதும், கணவனாவதும், தகப்பனாராவதும் மூன்று அம்சங்கள்.
- ★ இந்த அம்சங்கள் அவனை மூன்று மனிதனாகப் பிரிப்பதில்லை. பிரிக்க முடியாது.
- ★ உடை, கண்ணாடி, செருப்பு மூன்று பொருள்கள். தனிப்பட்டவை.
- ★ தலை, கை, கால் மூன்று அங்கங்கள், ஒரே உடலின் மூன்று அங்கங்கள்.
- ★ உடை, கண்ணாடி, செருப்பு மூன்று பொருள்கள், மூன்று வேறு பயன் தருபவை.
- ★ பொருள்கள் பிரிந்தவை, அவை ஒன்றுபடுவதில்லை.
- ★ அங்கங்கள் மூன்றும் ஒரே உடலுக்குரியவை.
- ★ வெவ்வேறானாலும் நேரடியாக இணையாவிட்டாலும், ஒரே உடலில் இணைகின்றன.
- ★ அங்கம் பிரியும், அம்சம் பிரியாது.
- ★ மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார், முனிசிபாலிட்டி வெவ்வேறு

- * காரியங்களை நடத்துபவை.
- * அவை முற்றிலும் பிரிந்து தோன்றுகின்றன.
- * ஆனால், அடிப்படையில் மூன்றும் ஒரு சர்க்காரின் வேறு பகுதிகள்.
- * கல்வி, செல்வம், இராணுவம் தனிப்பட்டவை.
- * அவை மூன்றும் வெவ்வேறு செயல்களைச் செய்பவை.
- * கல்வியும், செல்வமும், போரும் இணைந்தவை அல்ல.
- * தொழில்கள் பிரியும், சர்க்காரின் அங்கங்கள் பிரியா.
- * தெய்வீக மனம் கிருஷ்ணாவதாரத்திற்குரியது.
- * மௌனமான முனிவர் மனம் இராமாவதாரத்திற்குரியது.
- * மனிதனுக்கும் சத்திய ஜீவியத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலைகள் நான்கு.
- * அவை மௌனம், திருஷ்டி, நேரடி நூனம், நூனமாகும்.
- * மௌனத்திற்குரியவர் முனி - இராமாவதாரம்.
- * திருஷ்டிக்குரியவர் ரிஷி - வசிஷ்டர் போன்றவர் - ரமண மகரிஷி.
- * நேரடி நூனத்திற்குரியவர் யோகி - இராமகிருஷ்ணர், இராமலிங்கர்.
- * நூனத்திற்குரியவர் - தெய்வம் - சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன், வச்சிமி, சரஸ்வதி, காளி - கிருஷ்ணாவதாரம்.
- * பிரம்மா, சிவன், விஷ்ணு போன்ற கடவுள்கள் பிரிந்து தோன்றினாலும் அவர்கள் அனைவரும் சத்திய ஜீவியத்தில் பிறந்தவர். அந்நிலையில் அவர்களும் ஒருவரே.
- * மனிதன் அறிவால், சிந்தனையால் புரிந்து கொள்கிறான்.
- * முனிவர் மௌனத்தால் புரிந்து கொள்கிறார்.
- * ரிஷி திருஷ்டியால் - ஜோதியால் - புரிந்து கொள்கிறார்.

- * யோகிக்கு சிந்தனை, மொனம், ஜோதி போன்ற கருவிகள் தேவையில்லை.
- அவர் நேரடியாகப் புரிந்து கொள்வார்.**
- * தெய்வம் ஞானம் பெற்றது. அது ஞானத்தைத் தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அதன் ஞானத்துடன், அஞ்ஞானமும் கலந்து வரும்.
- * தெய்வம் அஞ்ஞானத்தைப் புறக்கணித்து ஞானத்தால் செயல்படும்.
- * சத்திய ஜீவியத்தில் அஞ்ஞானமில்லை. அது முழுமையான ஞானம்.
- * சத்திய ஜீவியம் அஞ்ஞானத்தை ஊடுருவி, அதன் அடிப்படையான ஞானத்தைத் தொட்டு, அதன் மூலம் அஞ்ஞானத்தை ஞானமாக திருவருமாற்றுகிறது.
- * பகவானும், அன்னையும் சத்திய ஜீவிய அவதாரங்கள்.

II/89) பிரித்துப் பார்க்கும் திறன் நாம் எந்த நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளோம் என்பதைப் பொருத்தது. கண்டம் நமக்கு அகண்டமாகத் தெரிந்தால்தான் *The Life Divine* விளங்கும்.

- * சிறியதில் பெரியதைக் காண்பது ஞானம்.
- * அரசு குமாரனை இளையராஜா என்பார்.
- * குழந்தையைக் குழந்தையாகக் காணாமல், தகப்பனாருடன் இணைத்துக் காண்கிறார்கள்.
- * பெரிய குடும்பத்துக் குழந்தைகளை சின்ன அப்யா என்பதும் அதுவே.

- * மனிதன் அனுவின் பிரம்ம சிறப்பை நெகட்டிவாக அறிந்ததன் பயன் அனுகுண்டு.
 - * அதையே பாஸிட்டிவாக அறிந்தால் உலகில் கரி, பெட்ரோல் எரிய வேண்டாம். எரிந்து சூழலைப் பாழ் செய்ய வேண்டாம்.
 - * கணவனைத் தெய்வமாகக் காணும் பரம்பரை, மனைவியைச் சக்தியாகக் காண்பதில்லை.
 - * ஏழை நாடுகள் பணத்திற்காகப் பரிதவிக்கிறார்கள். சமூகத்தினுள் ஏராளமான பணம் மறைந்திருப்பதை அவர்கள் காணவில்லை. மெக்கன்ஸி எடுத்துக் கூறியும் காணவில்லை. பேனா முனையில் சர்க்காருக்கு 2 லட்சம் கோடியுண்டு என்று மெக்கன்ஸி கூறினார்கள்.
 - * நியூட்டன் கூறியவை 200 ஆண்டுகள் உலகை ஆண்டன. நியூட்டனைவிட, சாக்ராஸைவிட உயர்ந்த மனம் உற்பத்தியாக முடியாது என்றார் பகவான். சமூகத்தைப்பற்றி அதுபோன்ற உண்மைகள் ஏராளம் என்பது *The Life Divine* கூறுவது. இன்று அதுபோல் செயல்படுத்தக் கூடியவை பல.
1. உலக வருமானத்தை ஒவ்வொரு நாடும் உற்பத்தி செய்யலாம்.
 2. எல்லா நாட்டு மருத்துவமும் இணைந்தால் உலகில் குணப்படுத்த முடியாத வியாதியிருக்காது.
 3. செய்யக் கூடியவற்றைச் செய்தால் உலகில் ஏற்றத்தாழ்விருக்காது. சமதர்மம் எழும்.
 4. குழல் பாழானது சரியாகும்.
 5. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழியும்.
 6. பொருளாதார நெருக்கடி மறையும்.
 7. அனு ஆயுதம் பரவுவது நிற்கும்.
- 8. இன்று மனிதன் - தனி மனிதன், சமூகம் - விரும்பும் அனைத்தையும் செய்யலாம்.
 - * குழந்தையைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறது உலகம்.
 1. இதைக் கல்வியில் பயன்படுத்தினால் உலகில் அனைவரும் பட்டதாரியாவர்.
 2. இதைக் குழந்தை வளர்ப்பில் பயன்படுத்தினால் அத்தனை பேரும் மேதையாகாவிட்டாலும், மேதா விலாசம் பெறும் தகுதி பெறுவர்.
 3. வளர்ப்பாலேயே குழந்தை 100 ஆண்டுகள் வாழும்.
 - * மனைவியைத் தெய்வமாக்கினால்,
 1. மனம் நிறைந்து மனம் வீசும்.
 2. மனிதத் திறமை பல மடங்கு அகிகரிக்கும்.
 3. நாட்டில் இலக்கிய நிலை உயரும்.
 4. இலக்கியமில்லாத நாட்டில் இலக்கியம் எழும்.
 5. வயது வந்தவர்களின் பெருமை நாட்டிற்குச் சேவை செய்யும். அவர்களை வீட்டைவிட்டு அனுப்ப வேண்டியிருக்காது.
 6. அனாதை ஆசிரமங்கள் மூடப்படும்.
 - * பிரித்துப் பார்ப்பது பெறும் திறன்.
 - * ரூபம் அப்படியே உற்பத்தியாகிறது.
 - * சக்தி ரூபமாவதே சிருஷ்டி.
 - * பிரித்துப் பார்ப்பது சிருஷ்டி.

தொடரும்...

ஜீவிய மணி

செல்வத்தை பெறும் இரகச்சயம் தளராத உழைப்பு.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

76. பலன் தரும் புதிய எண்ணம் மனதிலுதிப்பது.

- * சிருஷ்டியில் உயர்ந்தது எண்ணம்.
- * உலகில் உலவும் எண்ணங்களை நம் மனம் ஏற்று சிந்தனை செய்கிறது.
- * நமக்கு என சொந்தமான எண்ணம் என்பது ஒன்றுமில்லை.
- * நாம் கேட்டு, படித்து அறியாத எண்ணம் மனத்திலிருந்து எழுவதுண்டு.
- * அவை ஏற்கனவே நம் மனத்துள் வெளியிலிருந்து வந்து தங்கியவை.
- * புதிய எண்ணம் மேதைக்குத்தான் (genius) தோன்றும்.
- * மேதைக்குப் புதிய எண்ணம் தோன்றினால் அதை உலகம் ஏற்க 50 (அல்லது) 100 ஆண்டாகும். சில சமயம் பல நூறு ஆண்டுகளாகும்.
- * சீனுவாச ராமானுஜம் எழுதியவற்றில் பல பகுதிகளை இன்னும் உலகம் அறியவில்லை.
- * என்ஜினை 200 ADயில் கண்டுபிடித்தனர். 1000 (அல்லது) 1500 ஆண்டுகளில் உலகம் அதை ஏற்கவில்லை.
- * 1600இல் லியர்னாடோ கண்டதை 1900தில் அறிஞர்கள் கண்டு கொண்டனர்.

பலன் தரும் எண்ணம் தோன்றுவது சத்திய ஜீவியத்தில்தான் தோன்றும்.

- * 1848இல் காரல் மார்க்ஸ் சொன்னதை 1917இல் ரஷ்யா ஏற்றது.

- * 1920இல் மகாத்மா காந்தியதை உலகம் 1960இல் ஏற்றது.
- * யூனஸ் பாங்க் பெண்கட்குக் கடன் தரக் காந்தியதை உலகம் உடனே ஏற்றது.

அது புதிய பலன் தரும் எண்ணம்.

- * அது பலித்ததால் அவருக்கு நோபல் பரிசு கொடுத்தனர்.
- * பலன் தரும் எண்ணம் என்றால் மனம் உடலில் பலிக்கிறது எனப் பொருள்.
- * மனம் உடலில், உடலின் செயலில் பலிப்பது (descent) சிருஷ்டியாகும்.
- * சிருஷ்ட என்பது புதிய படைப்பு, புதிய படைப்புக்குரியவன் மேதை.
- * புதிய படைப்பு எழும் மனம் பூரண யோகத்திற்குரிய ஜீவனுடையது.
- * ஜீவனுக்குப் பல்லாயிரம் முனைகள் உண்டு.
உணர்வு முனையில் சிறந்து பழுத்தவன் கவி.
செயலில் சிறந்து வென்றவன் அரசன்.
எண்ணம் சிறந்து எழும் எழுத்து ஒரு வளை எழுத்தாளராக்கும்.
கலை சப்தமாக ஜீவனில் எழுவது சங்கீதம்.
கலை மூலமாக ஜீவனில் எழுந்து கைகளால் வெளிப்படுவது ஓவியம்.
சிற்பம் ஓவியத்தைவிட உயர்ந்தது, ஏனெனில் இதை அழித்து எழுத முடியாது.
கலையின் திருஷ்ட செயலில் முழுமை பெறுவது சிற்பக் கலை.
எண்ணம் அவற்றோடு ஒப்பிடும் பொழுது எளிமையானது என்றாலும்,

- மனம் உணர்ச்சியைவிட உயர்ந்தது என்பதால், அவ்வகையில் உயர்ந்தது. என்னம் உயர்ந்த நிலைக்குரிய சிறிய சாதனை. என்றாலும் அது யோக சாதனை. யோக சாதனை என்பதால் பூரண வாயிலில் உள்ள சாதனை.
- * பூரண யோகம் வாழ்வின் எந்த முனையிலும் வாயிலாக வெளி வரும். வாயிலின் சிறப்பு நம் தேவையைக் குறிக்கும். எந்த இடத்து வாயில் என்பதைவிட எவ்வளவு ஆழ்ந்தது என்பதே முக்கியம்.

77. வலி ஆனந்தமாவது.

- * வலி ஆனந்தமாவது.
- * வலி உடலுக்கில்லை, மனத்திற்கு என்பது நெடுநாளைய அனுபவம்.
- * போர் முனையில் இந்த அனுபவம் உண்டு. கஷத்திரியன் பெறும் அனுபவம் அது.
- * கர்ணனுடைய தொடையில் வண்டு போட்ட துவாரத்தை அவன் பொறுத்துக் கொண்டான்.
- * மனம் வலியைப் பொறுக்க முடிவு செய்தால், பொறுமைக்கு அளவில்லை.
- * இது விரதம். உடல் செய்யும் தவம். உலகம் ஏற்கனவே அறிந்த உண்மை.
- * வலி ஆனந்தமாக மாறுவது திருவருமாற்றம். பகவான்

- * ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுவது. ஆன்மா உயர்ந்தது, மேலிருந்து மனிதனை அழைக்கிறது என்பது மோட்சம், சொர்க்கம், அந்த தவம் வலியை அளவு கடந்து பொறுக்கவல்லது.
- * ஆன்மா உயர்ந்தது மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் ஆன்மா, ஜித்திலிருந்து எழுவது என்ற கொள்கைக்குத் தீமையில்லை, வலியில்லை - வலி தோற்றம், ஆனந்தம் முழுமையின் சத்தியம்.
- * சிவந்த எறும்புகள் ஜெயிலில் கடித்த பொழுதும், தேள் கொட்டிய பொழுதும் பகவான் வலியை ஆனந்தமாக மாற்றினார். தொடை எலும்பு முறிந்த பொழுது அந்த அனுபவம் உயர்ந்தது என்றார்.
- * சுஞ்சுகு, தலைவலி, காயம் சிறு வலி தந்தால் பிரார்த்தனையால் வலி குறைந்து மறைவதை நாம் அறிவோம்.
- * வலி மறைந்தபின் பிரார்த்தனை தொடர்ந்தால், வலி ஆனந்தமாக மாறுவது தெரியும்.
- * மனித நிலையில் பிரார்த்தனை வலியைப் போக்கும்.
- * அன்பா் மனித நிலையைக் கடந்தால், தெய்வ நிலைக்கு வலி ஆனந்தமாகும்.
- * தத்துவரீதியாக பிரச்சினை வாய்ப்பாக மாறுவதும், வலி ஆனந்தமாக மாறுவதும் ஒன்றே.
- * நஷ்டம் அன்பருக்கு இலாபம், திருவருமாறினால் பெரும் இலாபம் என்பது கொள்கை.
- * தீமை என்பது திருவருமாறினால் பெரிய நன்மையாகும் என்பது II/14 இரண்டாம் புத்தகம் (*The Life Divine*) 14ஆம் அத்தியாயத்தின் மையக் கருத்து.
- * தவறு, பொய், குறை ஆகியவை எப்படித் திருவருமாறுகின்றன, ஏன் பரிணாமத்திற்கு அவசியம் என்பதை விளக்கும் அத்தியாயம் இது.
- * தவறில்லாவிட்டால் மெய் மெய்யாக வழியில்லை என்பதை

- * எடுத்துக் கூறுவது இந்த அத்தியாயம்.
- * இதன் முடிவில் பரினாமம் பூர்த்தியாக ஜீவன், ஜீவியமாக வேண்டும். அதற்குமுன் இயற்கை தெய்வீக இயற்கையாக வேண்டும். இவை ஆன்மா சைத்திய புருஷனாவதால் ஆரம்பமாகிறது என்று இந்த அத்தியாயம் முடிகிறது.
- * உலகப் போர் வேதனையின் சிகரம். அதனால் உலகம் கற்பனைக்கெட்டாத அளவு முன்னேறியதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.
- * உலக சரித்திரத்தில் உள்ள பெருநிகழ்ச்சிகள் (dark ages) இருண்ட நூற்றாண்டுகள் எப்படி விஞ்ஞான வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்தது என்பதும் உதாரணமாகும்.
- * இன்று I.A.S.இல் கால் பாகம் S.C. என்பதை 1947இல் பேசவும் முடியாது.
- * தாழ்ந்தவன், தாழ்த்தப்பட்டவனாக இருப்பதால் சலுகையும் உரிமையும் அதிர்ஷ்டமாக அவனைத் தேடி வருவது இன்றைய அனுபவம்.
- * டைபாய்டு, டி.பி. போன்ற நோய்கள் வந்தால் ஏற்கனவே பிழைக்க முடியாது, பிழைத்தால் உடல் அதிக நலம் பெறும் என்பது அனுபவம்.
- * இன்று USA உலகத் தலைமையைப் பெற்றிருப்பதே அதற்குப் பெரிய உதாரணம். வறண்ட பாலைவனம், குண்டர்கள் வாழுமிடம் அமெரிக்கா என்பது சென்ற நூற்றாண்டின் அபிப்பிராயம்.
- * ஒதுக்கப்பட்டவன் உயர்ந்து தலைவனானது அமெரிக்க அனுபவம்.
- * மாமியார் கொடுமை மாறி மருமகள் கொடுமையாயிற்று.
- * முதலாளி கொடுமை மாறி தொழிலாளி கொடுமையாயிற்று.
- * கடைக்காரரின் இராஜ்யம் மாறி வாடிக்கைக்காரரின்

- இராஜ்யமாயிற்று.
- * பள்ளிக்கூடங்கள் சிறைவாசம் மாறி விளையாட்டு உலகமாக மாறி வருகிறது.
- * பெற்றோர் அதிகாரம் போய் நாளாயிற்று. சிறுவர் வாழ்வைக் கொண்டாடும் நேரம் வந்துள்ளது.
- * ஆனால் கொடுமை அழியவில்லை, அதிகாரம் அழியவில்லை, பயம் போகவில்லை.
- * 1956இல் சத்திய ஜீவியம் வந்தபின் உலகம் அறியாமல் உலகம் பெறும் மாற்றம் இவை.
- * திருவுருமாற்றத்தின் சிகரம் வலி ஆனந்தமாவது.
- * ஒருவருக்கு இந்த அனுபவம் உண்டானால், அவருக்குப் பூரண யோகம் பலிக்கும்.

அதனால் இது பூரண யோக வாயிலாகும்.

தொடரும்....

ஜீவிய மணி

தாம் மாறாமல் நிலைமை மாற வேண்டும் என்பது

உண்மையில்லை என்பதாகும்.

இதை வலியுறுத்தினால் அது தீயசக்தியாகும்.

அஜெண்டா

இரவில் சில மணி நேரத்தில் ஏராளமான காரியம் முடியும்

- * மணிக்கொரு முறை சமர்ப்பணத்தை ஏற்கும் அன்பர்கள் உண்டு.
- * தீராத பிரச்சினை தீரும் என நம்பிக்கை ஏற்பட்டவர் இம்முறை பலிப்பதைக் கண்டு, அதை மணிக்கொரு முறை, கால் மணிக்கொரு முறை, ஐந்து நிமிஷத்திற்கொரு முறை சமர்ப்பணம் செய்து வாழ்வில் பெரிய அற்புத்ததை நிகழ்த்தினார்.
- * பெரும்பாலும் வியாதி குணமாக, பிரச்சினை தீர அன்பர்கள் இதை மேற்கொள்வதுண்டு.
- * சமர்ப்பணத்தை ஏற்று, எந்தப் பிரச்சினையுமில்லாதபொழுது பக்திக்காக சமர்ப்பணத்தை ஏற்பவரும் உண்டு.
- * சில மணி நேரத்தில் அன்னை சக்தி பிரவாகமாக அவருள் எழுவதுண்டு.
- * அது தலைமுதல் கால்வரை ஒடுவது தெரியும்.
- * தானே ஒடும், ஒடி நின்று விடும்.
- * அது ஒரு மாதம்வரை புத்துணர்வு தரும்.
- * இதை அடிக்கடி மேற்கொள்வது யோகம்.
- * யோகம் பலிக்கும் ஆரம்ப நிலை.
- * இடைவிடாது அன்னை நெஞ்சில் தெரிவார்.
- * எந்தப் புத்தகத்தில் எதைத் தேட முயன்றாலும் திறந்தவுடன் அந்தப் பக்கம் வரும்.

- * இந்நிலையை அன்னை விழிப்பு (opening) என்று கூறுவார்.
- * விழிப்பு, ஏற்புத்திறன் (receptivity) யோகத்திற்கு முக்கியம்.
- * இதுபோன்ற நிலை தீவிரமான அன்பருக்குச் சில நாட்கள் தொடர்ந்து வருவதுண்டு.
- * அந்நாட்களில் இரவில் வேலை செய்ய நேர்ந்தால் ஏழு அல்லது எட்டு வேலைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எளிமையாக முடிவடைக் காணலாம்.
- * வழக்கமாக இவ்வேலைகளில் ஒன்று முடிய சில மாதமாகும்.
- * நமக்குப் பாக்கியான வேலை நடக்கும்.
- * அன்னை செய்வது உடலால் செய்யும் யோகம்.
- * அவர் யோகத்தை அவர் சார்பாக உடலின் செல்களே செய்கின்றன.
- * அவை இறைவனை நோக்கி ஆர்வமாகக் குரல் எழுப்புகின்றன.
- * எதைச் செய்யச் சொன்னாலும் தயங்காமல் செய்கின்றன.
- * அன்னையின் யோகம் உடலால் பிரபஞ்சத்தில் பிரம்மத்தால் நடக்கிறது.
- * உலகில் 1000 ஆண்டில் நடப்பது அன்னைக்கு இரவில் சில மணி நேரத்தில் நடக்கிறது.
- * பகலில் அன்னை வேலை செய்யும் பொழுதும், பின்னணியில் இவ்வேலை தொடர்கிறது.
- * அன்பர்களைக் காண்பது பிரபஞ்ச சக்திகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் அனுபவம் தனக்கு என்கிறார் அன்னை.

ஐவிய மணி
மனத்தின் முன்னேற்றம் உணர்வின் தெளிவைப் பொருத்தது.

அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளும்

(சென்ற இதழின் தொடரச்சி...)

கர்மயோகி

13. கண்ணொளி

அவர் என் இனிய நண்பர். அன்னையின் நெடுநாளைய பக்தர். விவசாயம் அவருடைய தொழில்.

அன்றொரு நாள் நான் ஆரோவில்லிருந்து வந்த நண்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அச்சமயத்தில் என்னைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்த அந்த நண்பர் என் அறைக்கு வெளியே காத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார். அது எனக்கு முதலில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எங்களுடைய பேச்சு இப்போதைக்கு முடியும் போலத் தோன்றவில்லை. அது நீண்டுகொண்டே போயிற்று. அந்த நிலையில் எனக்காக வெளியே காத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த நண்பரைப் பற்றிய செய்தி கிடைத்தது.

நான் பேச்சை நடுவில் நிறுத்திவிட்டு எழுந்து போய் நண்பரைச் சந்தித்தேன். அவர் அத்தனை நேரமாகக் காத்துக்கொண்டு இருந்ததில் எனக்கு வருத்தம். ‘நீங்கள் வந்ததும் எனக்கு என் உடனே சொல்லி அனுப்பவில்லை?’ என்று நான் அவரிடம் கேட்க நினைத்தேன். ஆனால் கேட்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவருடன் இன்னும் இருவர் வந்திருந்தனர். அதனால்தான் அவர் தாம் வந்திருக்கும் தகவலை எனக்கு அனுப்பவில்லை என்பது புரிந்தது.

நண்பருடன் வந்திருந்தவர்களில் ஒருவர் அவருடைய நெருங்கிய உறவினர்; கல்லூரி மாணவர். அவர் கண் அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொள்ள இருப்பதாகவும், அன்னையின் பிரசாதத்தைப் பெற்றுச் செல்ல வந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார் நண்பர். மறுநாள்

அன்னையின் பிரசாதத்தைப் பெற்றுத் தருவதாகக் கூறினேன் நான். அவர்கள் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் நாளைக்கு வரும்பொழுது மாணவரின் கண் சரியாவதற்கு வேறொரு வழியைக் கூறலாம் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

மறுநாள் என் நண்பரும், அந்த மாணவரும் நான் வரச் சொன்ன நேரத்திற்குச் சரியாக வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆசிரமத்திலிருந்து வாங்கி வைத்திருந்த பிரசாதத்தை மாணவரிடம் கொடுத்தேன். அவரை அன்னையின் பக்தர் என்று கூற முடியாது. ஆனால் அவர் என் நண்பரோடு பல தடவைகள் ஆசிரமத்திற்கு வந்திருக்கிறார். அன்னையின் பல தரிசனங்களுக்குக்கூட நண்பருடன் வந்திருக்கிறார். அவர் தம் சொந்த வேலை காரணமாக என் நண்பரைப் பார்க்க வரும்பொழுதெல்லாம் அந்த மாணவர் அவரோடு சேர்ந்து ஆசிரமத்திற்கு வந்து போவார். அதன் மூலம் அன்னையின் அருளைப் பெறுவதற்குரிய பாத்திரமாக இருந்தார் அவர்.

அன்னையின் பிரசாதம் கிடைத்தக்கில் அந்த மாணவருக்குப் பரம திருப்தி. இருவரும் விடை பெற்றுக்கொள்வதில் அவசரத்தைக் காட்டினார்கள். விசாரித்தேன். அவர்கள் சமாதி தரிசனத்திற்குச் செல்ல இருக்கின்றார்கள் என்பது தெரிய வந்தது.

அதற்கு முன்னால் நான் அந்த மாணவரிடம் தெரிவிக்க நினைத்ததைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்று நினைத்தேன். நான் அதைச் சொல்வதற்கு முன்னால் மாணவரின் கண்ணைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். கேட்டேன்; அவர் தெரிவித்தார்.

“எனக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே ஒரு கண்ணில் பார்வை இல்லை. மற்றவர்களுக்கு என்னுடைய ஒரு கண் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியாத அளவில், அந்தக் கண் அமைந்திருக்கிறது. பல தடவை அது சம்பந்தமாக நான் வைத்தியரிடம் சென்றேன். அவர் ஒவ்வொரு

தடவையும், ‘நீ கட்டாயம் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டும்’ என்று கூறுவார். ஆனால் எனக்கோ, என் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கோ அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்வதில் உடன்பாடுல்லை. அறுவை சிகிச்சை பெறாமலே கண்ணேசு சரி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். ‘அறுவையைத் தவிர்த்துக் கண்ணேசு சரி செய்யும் சிகிச்சையை எந்த ஒரு வைத்தியராவது அளிக்க மாட்டாரா?’ என்ற கேள்விக்குறியோடு நான் எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும், அல்லது எங்கள் ஊருக்குப் புதிதாக எந்த ஒரு வைத்தியர் வந்தாலும் ஆவலோடு சென்று என் கண்ணேசு காட்டி, அவர்கள் கருத்தைக் கேட்பேன். அவர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் கிடைத்த ஒரே பதில், ‘நீங்கள் கட்டாயம் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டும்’ என்பதுதான்.

நான் கல்லூரியில் சேர்ந்தவுடன் அதிகமாகப் படிக்க வேண்டியதாயிற்று. அது என் பழுதுபட்ட கண்ணுக்குச் சோதனையாகவும், வேதனையாகவும் அமைந்துவிட்டது. நான் படும் துன்பத்தைக் கண்ட என் பெற்றோர் வருந்தினார்கள். ‘இனி அலட்சியம் காட்டக்கூடாது; அறுவை சிகிச்சையைத் தவிர வேறு வழி இல்லை’ என தீர்மானித்து, சென்னையில் உள்ள ஒரு கண் மருத்துவரிடம் என்ன அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர் என் கண்ணைப் பரிசோதிக்குப் பார்த்துவிட்டு, ‘உடனடியாக அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்’ என்று கூறி, அதற்காக ஒரு தேநியையும் குறிப்பிட்டுவிட்டார்.

நான் அறுவை சிகிச்சைக்குக் கிளம்புமுன் அன்னையின் பிரசாத்தைப் பெற்றுத் தருமாறு என் மாமாவிடம் (அதாவது, என் நண்பரிடம்) கேட்டேன். இப்பொழுது அது கிடைத்துவிட்டது. என் மாமா அன்னையைப் பற்றியும், அன்னையின் சக்தியைப் பற்றியும், பிரசாத்தின் மகிழ்மையைப் பற்றியும், அவை சம்பந்தப்பட்ட பல

நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும், மற்றவர்களிடம் கூறக் கேட்டு இருக்கின்றேன். ஆனால் அவை எனக்கு அவ்வளவாகப் புரிவதில்லை என்றாலும், ‘அன்னை மகத்தான் சக்தி படைத்தவர். பக்தர்களின் துன்பங்களைப் பணி போல மறையச் செய்பவர்’ என்பது எனக்குப் புரிந்திருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையின் உந்துதல் காரணமாக அன்னையின் பிரசாத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டேன். இனி நல்ல முறையில் அறுவை முடிந்து பார்வை கிடைக்க, அன்னை அனுக்கிரகம் செய்வார் என உறுதியாக நம்புகின்றேன்”.

அந்த மாணவர் கூறியதைக் கேட்டவுடன், அவரிடம் தெளிவான நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்தேன். “உங்கள் கண்ணுக்கு அறுவை சிகிச்சை தேவைப்படாது” என்றேன் நான்.

அதைக் கேட்டதும் அவருடைய கண்களில் ஒரு வியப்பு தோன்றி மறைந்தது. மேலும் அந்த மாணவர் நான் கூறியதை வாழ்த்தாகத்தான் ஏற்றுக் கொண்டாரே தவிர, நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதும் அவர் முக பாவத்திலிருந்து தெரிந்தது. ஆனால் ‘அறுவை சிகிச்சையை நல்ல விதமாக முடித்துக் கொடுத்து, கண் பார்வை ஏற்படுவதற்கு அன்னை வழி செய்வார்’ என்ற அளவில் அவருக்கு நம்பிக்கை இருப்பதும் புரிந்தது.

“அன்னையிடம் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இதுவரை மருத்துவர்கள் திரும்பத் திரும்பக் கூறியதும் உங்கள் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. அறுவை சிகிச்சையை இன்றே செய்தால்தான் ஆயிற்று என்ற நிலையில் நீங்கள் இல்லாததால், உங்கள் பெற்றோரிடம் சொல்லி அறுவை சிகிச்சையை இரண்டு வார காலம் தள்ளிப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அன்னை காட்டியுள்ள வழியைக் கையாண்டு உங்கள் கண்ணில் உள்ள குறையை நீக்கிக்கொள்ள முயல வேண்டும். இதை நீங்களும், உங்கள் பெற்றோரும் ஏற்றுக்கொண்டால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

‘கண் பார்வையை எப்படிச் சிறப்பாக வளர்க்க வேண்டும்?’ என்ற பயிற்சியை அளிக்க, ஆசிரமத்தில் ஒரு பள்ளியை அன்னை நடத்துகின்றார்கள். புகழ் பெற்ற மருத்துவர்கள் அந்தப் பள்ளியை நடத்தி வருகின்றனர். மேல்நாட்டு மருத்துவ முறை ஒன்றை அடிப்படையாக வைத்து, இந்தக் கண் பயிற்சியை அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் இதில் அன்னையின் அருட்சக்தி மேம்பட்டு நின்று செயல்படுவதால், பயிற்சியினால் ஏற்படும் விளைவு மருத்துவ முறையினால் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே நீங்கள் அங்குச் சென்று உங்கள் கண்ணைக் காட்டுங்கள். அங்குள்ளவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம். நல்ல பலன் ஏற்படுமானால், அது அன்னையின் அருளினால்தான் கிடைத்ததாக இருக்கும்” என்றேன் நான்.

அதைக் கேட்டதும் இருவருக்கும் மிக்க மகிழ்ச்சி. ‘அறுவை சிகிச்சையை நீக்கிக்கொள்ள வழி இருக்கும்போல் இருக்கின்றதே!’ என்ற நம்பிக்கை அவர்கள் மனத்தில் வேறுன்றிப் பரவுவதை உணர்ந்தேன். அதற்குப் பிறகு அதை வலுப்படுத்துவதைப் போல அமைந்தது அந்த மாணவரின் செய்கை.

அவர் தம் பெற்றோரிடம் சென்று நான் கூறியதை எல்லாம் தெரிவித்து, அவர்கள் அனுமதியைப் பெற்று, ஆசிரமத்தின் கண் பள்ளிக்குச் சென்றார். அவருடைய கண்ணைப் பரிசோதித்த மருத்துவர், “இங்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பயிற்சிகளைத் தொடர்ந்து 30 நாள்கள் செய்து வந்தால், பார்வை ஏற்பட வழி இருக்கின்றது” என்றார். அதனால் மாணவரின் நம்பிக்கை மேலும் உறுதிப்பட்டுவிட்டது.

“பயிற்சிகளைக் கற்றுக்கொள்ள 7 நாள்கள் போதுமானவை. பிறகு நீங்கள் அந்தப் பயிற்சிகளை உங்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே செய்துகொள்ளலாம். எது செய்தாலும், முடிவில் கண் பார்வை கிடைக்க வேண்டுமானால், அதை அன்னையின் அருள்தான் பெற்றுத் தர

வேண்டும்” என்று தெளிவாகக் கூறினார் அந்த மருத்துவர்.

என் நண்பரும், அந்த மாணவரும் கண் பள்ளியிலிருந்து பூரணமான நம்பிக்கையோடு திரும்பி வந்தார்கள். கடந்த 20 வருடங்களாக ‘அறுவை சிகிச்சையைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை’ என்று மருத்துவர்கள் கூறி வந்தது, இன்று வேறு விதமாக மாறிவிட்டிருக்கின்றது. ‘அது எப்படி?’ என்பது என் நண்பருக்கோ, மாணவருக்கோ புரியவில்லை. அறிவால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக்கூடியதில்லையே அது!

அதன் பிறகு என்னை அடிக்கடிச் சந்தித்த என் நண்பர், மாணவர் கண் பள்ளியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்று வருவதையும், அதில் அவர் தீவிரமாக முன்னேறி வருவதையும் தெரிவிப்பார். ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு கிடைத்த செய்தி ஆச்சரியமானதாக இருந்தது. அவரின் கண் பார்வையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றதாம்! இன்னும் பல நாள்களுக்குப் பின்னால் ஏற்பட வேண்டிய முன்னேற்றம், அவருக்கு இப்பொழுதே கிடைத்திருக்கின்றது. பிறகு என்ன, அவருக்கு முழு நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர் பயிற்சிகளைத் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் செய்தார். ஒரு கண்ணுக்குள் புதைந்து கிடந்த பார்வை, மெல்ல மெல்ல மேலே வந்து ஒரு விடையலுக்குத் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. இரண்டே மாதங்களுக்குள் அந்தக் கண் முழுப் பார்வையையும், ஒளியையும் பெற்றுவிட்டது.

பயிற்சிகள் முடிந்து பல்லைப் பெற்ற பின்பு ஒரு நாள், அந்த மாணவரை அழைத்துக்கொண்டு என்னைச் சந்திக்க வந்திருந்தார் என் நண்பர். எப்பொழுதும் துங்ப அலைகள் வீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மாணவரின் முகத்தில், இப்பொழுது அமைதியும் ஆனந்தமும் நிரம்பியிருந்தன. காலம் எல்லாம் அணைந்து போய்க் கிடந்த அந்தக் கண்ணில் இப்பொழுது ஒளி வீசிக்கொண்டு இருந்தது.

என் நண்பர் மூலமாக அந்தச் செய்திகளில் சிலவற்றை அப்பொழுதுதான் அறிந்துகொண்ட நான், ‘அந்த மாணவர் என்ன சொல்லப் போகிறார்?’ என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக அவர் பக்கம் திரும்பினேன். மகிழ்ச்சியாலும், நன்றியாலும் தழுதமுத்துக்கொண்டிருந்த அவரால் எதுவும் பேச முடியவில்லை.

‘அன்னையின் அருளால் பட்ட மரமும் துளிர்க்கும், பாலைக்கும் பார்வை கிடைக்கும்’ என்பதை அவரின் தவிப்பும், தழுதமுப்பும் கூறாமல் கூறினார்.

தொடரும்...

* * *

ஜீவிய மணி

நாம் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டாலும்

வேண்டியவர்களிடம் உள்ள நெருக்கம்

(emotional closeness)

அன்னையிடம் இருப்பதில்லை என்பதே உண்மை.

அன்னை மீது பக்தி; நம்மவர் மீது பிரியம்.

நம் பக்தி பிரியத்தைப் போல் ஆழ்ந்திருப்பதில்லை.

ஆழ்ந்துள்ளவருக்கு பிரச்சினை என்பதே இல்லை.

பெண்ணின் பெருமை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும் டாக்டர்களிடம் வழங்கும் சொல் ஒன்றுண்டு. Treat the patient, not the disease. மருந்து வியாதிக்கல்ல, மனிதனுக்கு என்பது அச்சொல். சர்க்கரை வியாதி பரவலாக உள்ள காலம் இது. இது வந்தால் போகாது என்பது பொதுவான அனுபவம். வாயைக் கட்டுவது முக்கியம். மருந்து ஒரு வேளை தவறுதல் கூடாது. ஒரு டாக்டர், “சாப்பாடு சாப்பிடும் நேரம் முக்கியம்” என்பார். என்ன சாப்பிட வேண்டும் என்பது அவ்வளவு முக்கியமில்லை. அரிசி கூடாது என்பதில்லை. கோதுமை வேண்டும் என்பதில்லை. எதைச் சாப்பிட்டாலும் அதற்குரிய அளவோடு சாப்பிடுவதானால், இட்லி, தோசை ஆகிய எதையும் சாப்பிடலாம். நேரம் முக்கியம். அவரிடம் உள்ள டயாபடிக்ஸ் வியாதிஸ்தர் அவர் கூறும் சாப்பாட்டை அவர் சொல்லும் நேரத்தில் சாப்பிட்டால் ஒரு மாத காலத்தில் எல்லா மாத்திரை களையும் அடியோடு நிறுத்திவிடுவார்கள். வியாதிக்கு மருந்து கொடுப்பதைவிட, மனிதனை அறிந்து அவனுக்கு மருந்து தர வேண்டும். பெண் குடும்பத்தை நடத்தும் முறை இதுவே. அவனுக்குத் தெரியலாம், தெரியாமலிருக்கலாம். குழந்தைகளைக் கவனிப்பது அத்தியாவசியம். கவனம் தர நேரம் தேவை என்பது முழு உண்மையில்லை. தாய் என்னைக் கவனிக்கிறாள் எனக் குழந்தை உணர்வது முக்கியம். புத்திசாலிப் பையன் முதல் மார்க்கு வாங்குவான் என்பது உண்மை. புத்திசாலியாக இல்லாத குழந்தை தாயின் பாசம் நிறைந்த கவனிப்பால் புத்திசாலிப் பையனை மிஞ்சுவதை அனைவரும் அறிவதில்லை. தாயின் கவனம், பாசமுள்ள அக்கரையுள்ள கவனம் உள்ள புத்திசாலித்தனத்தை அபரிமிதமாகப் பலன் தரச் செய்யும் என்ற உண்மை கல்வித்துறை நுணுக்கம் அறிந்தவர் அறிந்தது. பிரெடரிக் என்ற ரஷ்ய மன்னன் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்தவர்.

அவருக்குக் கோபம் வந்தால் அடங்க சில நாட்களாகும். அந்த நாட்களில் அவர் எடுக்கும் முடிவுகளால் அடியோடு அழிக்கப்படுவார் ஏராளம். அவரிடம் பணியாள் bar maid ஒருத்தியுண்டு. அவருக்கு மறுநாள் வரும் கோபம் அவருக்கு முதல் நாளே தெரியும். அவரைச் சமாதானப்படுத்த அவள் அவர் தலையைத் தன் மார்பில் பொருத்தித் தடவிக் கொடுத்து கொஞ்ச நேரத்தில் கோபத்தை அழித்து விடுவாள். பிற்காலத்தில் அரசர் அவளை மணந்து கொண்டார். இதுபோன்ற உயர்ந்த பெண்ணின் குண விசேஷங்களைக் கருதி ‘ஆவது பெண்ணால்’ என்ற பழையாழி எழுந்துள்ளது. அகிலனுடைய கதாநாயகி கமலம் சிறந்து விளங்கும் கதாப்பாத்திரங்களில் ஒன்றாகும். தலைசிறந்தவள் எனவும் கூறலாம். நினைவு முகம் மறக்கலாமோ என்ற பெண்ணின் அந்தாங்க ஆத்மீக அம்சம் பெற்றவள். ஆன் மறக்கலாம். வேறு உயர்ந்த இலட்சியங்களை நாடலாம். காதல் அவனுக்குப் புனிதமானாலும், அதைவிட நாடும், காந்தியும் உயர்ந்து தோன்றலாம். பெண் மனம் அப்படியல்ல. மலரும் மலர் ஒரு முறையே மலரும் என்ற கொள்கைக்கு எடுத்துக்காட்டான வாழ்வு பெற்றவள் கமலம். இந்தியப் பண்பு, கலாச்சாரம் உயர்ந்தது என்பதை நிருபிக்க கமலத்தைவிட சிறந்த பாத்திரமில்லை. அவருக்குத் திருமணமாகலாம், பிள்ளை பிறக்கலாம். அவளால் அன்று நினைத்து வரித்தவனை மறப்பது முடியாது. இதுபோன்ற கதாபாத்திரங்கள் எல்லா இலக்கியங்களிலும் உண்டு. இந்திய இலக்கியத்தில் அதற்கு ஆன்மீகப் பரிணாமம் ஏற்படுவதால் அவள் இல்லக்கிழத்தியாக மட்டுமில்லாமல் ஆவித் துணையாகிறாள். அந்த உயர்வு இந்தியப் பெண்கட்கேயுண்டு. Dr. Thorne தார்ஸ் என்ற கதையில் மேரி திருமணத்திற்கு முன் பிறந்தவள். பேரழகு வாய்ந்த பெருந்தவத்து நாயகியை திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குக் கொடுத்த பிரபு, போதை மருந்து கொடுத்து அனுபவித்து கர்ப்பமாகிறாள். அவள் தமையன் பிரபுக்கு அத்தியந்த நண்பன். அவன் வீடு கட்டும் கொத்தன். விஷயம் தெரிந்து குடித்துவிட்டு

அவரைத் தேடி வருகிறான். அவர் வீட்டில் சந்திக்கிறான். வலுவான தடியால் ஆத்திரம் தீரும்வரை அடிக்கிறான். அந்த இடத்திலேயே உயிர் போகிறது. அவனைக் கைது செய்து சிறையில் தள்ளுகின்றனர். பிரபுவின் தம்பி Dr. Thorne டாக்டர் தார்ஸ், அளவு கடந்து கோபப்படுகிறார். அவனை ஒழித்துக்கட்ட விரும்புகிறார். விஷயம், அதிலுள்ள உண்மை, அண்ணன் செய்த கொடுமை சிறிது சிறிதாகப் புரிகிறது. மனம் மாறி அவன் மீது அனுதாபப்படுகிறார். அவனை சிறையில் போய்ப் பார்த்துப் பேசுகிறார். அவரே செலவு செய்து வழக்கை நடத்துகிறார். அநியாயம் பொறுக்க முடியாமல் ஆத்திரத்தால் நடந்த செயலுக்குச் செய்தவன் முழுப் பொறுப்பில்லை. இது கொலைக் குற்றமில்லை. அது திட்டமிட்டுச் செய்ததாகும். Man slaughter கொலை. ஆனால் அந்த நேரம் எழுந்த வேகத்தால் கொலை செய்தவனை மனம் slaughter என்பார். அண்ணனைக் கொலை செய்தவனுக்கு ஆதரவாகக் கேஸ் நடத்தி, ஆறு மாத தண்டனையாக ஆயுள் தண்டனை, தூக்கு தண்டனையில்லாமல் செய்கிறார். அவன் தங்கை மேரி பேரழகி. அத்தனை பெருந்தன்மையான பெரிய உள்ளம் படைத்த உத்தமி. பலர் அவளை மனக்க விரும்புகின்றனர். இந்த நிலையில் அவருக்குப் பெண் குழந்தைப் பிறக்கிறது. ஓர் இரும்புக் கடை வியாபாரி கண்ணியமானவர். அவளை மணந்து இங்கிலாந்தில் இருந்து அமெரிக்கா அழைத்துப் போக விரும்புகிறார். அவரால் அவள் யாருக்கோ பெற்ற குழந்தையை ஏற்க முடியவில்லை. டாக்டர் தார்ஸ் முன்வந்து தானே குழந்தையை தந்தைபோல் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் காப்பாற்ற உறுதி கூறுகிறார். மேரி இரும்புக் கடைக்காரரை மணந்து அமெரிக்கா போகிறாள். டாக்டர் சிறு குழந்தையைப் பாதுகாத்து ஸண்டனில் எவருக்கும் தெரியாமல் போர்டிங் பள்ளியில் 12 வயதுவரை வளர்க்கிறார். டாக்டர் குடும்பம் பரம்பரையான பிரபு குடும்பம். அக்குடும்பத்திற்கேயுரிய அத்தனை பெருமைகளையும் பெறும்படி வளர்க்கிறார். 12 ஆம் வயதில் அண்ணன் மகளாக ஸண்டனிலிருந்து வருகிறாள். எவரும் மேரியைக் கண்டு

கொள்ளவில்லை. உள்ளூர் பிரபு பெரும் செல்வர் கிரஷ்ம். டாக்டர் அவருக்கு நண்பர். அவருக்கு ஆண்டிற்கு 14,000 பவுண்ட் வருமானமுண்டு. 30,000 பவுண்ட் ஆண்டு வருமானமுள்ள பிரபுவின் தங்கை லேடி அரபெல்லாவை மணக்கிறார். மேரியின் உயர்ந்த குணங்களால் கிரஷ்ம் மேரியை அவரது அரண்மனையிலேயே தம் பெண்களுடன் கல்வி, சங்கீதம் கற்க ஏற்பாடு செய்கிறார். அவர் பெண்கள் சிறப்பானவர்கள். மேரி அவர்களிலும் உயர்ந்தவள். லேடி அரபெல்லாவின் ஊதாரித்தனத்தால் கிரஷ்ம் சொத்து திவாலுக்கு வருவதால் வீடு பதைக்கிறது. செய்யும் வழி தெரியவில்லை. கிரஷ்ம் மகன் பிராங்கிற்கு இப்பொழுது 21 வயது. பணமுடைய பெண்ணாகத் தாயார் பார்க்க விரும்புகிறார். அவன் நிலையில்லாத நல்ல உள்ளம் படைத்த அர்த்தமற்ற இளைஞன். அவன் திட்டவட்டமாக மேரியைத் திருமணம் செய்வதாக அறிவித்து அனைவரையும் வருத்தத்திற்கு உள்ளாக்குகிறான். மேரி அவன் வயது, அவன் பிறப்பு ஆகியவற்றை கிரஷ்ம் தவிர அனைவரும் மறந்துவிட்டனர். லேடி அரபெல்லா பீதியடைந்து மேரியை அரண்மனைக்கு வரக் கூடாது என்று மூன்று ஆண்டுகள் நூறு வகையாக மேரியையும், டாக்டரையும் கொடுமைப்படுத்துகிறான். இதற்கிடையில் வீடு கட்டும் கொத்தன் ரயில்வே காண்டிராக்டராகி இந்தியா, செனா, ஜோப்பாவில் பிரபலமாகி, 3,00,000 பவுண்ட் சொத்து பெற்று, கிரஷ்ம் நிலத்தையெல்லாம் அடமானமாகப் பெற்று, குடியால் உடல் நலிந்து, தன் சொத்தை எல்லாம் தங்கை மகஞுக்கு உயில் எழுதி வைத்து விட்டு உயிருக்குப் போராடுகிறான். மேரி அரண்மனையிலிருந்து விலகி, பிராங்கை நினைத்து, வேறு எந்த விடியலுமறியாமல் உள்ளம் குழைந்து ஊனும் உருகுகிறான். அவள் உயர்வு, உண்மை, சாந்தமான குணம் இப்பெரும் சொத்தைப் பெறுகிறது. பிராங்க் தடையின்றி அவளை மணந்து உய்விக்கிறான்.

* இது பெண்ணின் தவம் பார்த்த நிகழ்ச்சி.

- * உள்ளம் உயர்ந்து உருகி நெகிழ்ந்தால் உலகம் அவள் காலடியில் வரும்.
- * பெண்ணின் பெருமை தழலாய், தணிந்து மலர்வது வாழ்வு.

P & P பெண்மணிகளின் தனிச்சிறப்பு:

பெண்கள் யதார்த்தவாதிகள். நடைமுறையில் கருத்தானவர்கள். அவர்கள் இலட்சியத்தை ஏற்கும் நேரம் உண்டு. யதார்த்தவாதி இலட்சியத்தை ஏற்றால் நடைமுறையில் அது பூர்த்தியாவது அவள் குறிக்கோளாகும். எனவே, பெண் இலட்சியத்தை ஏற்றால் இலட்சியம் இலட்சியமாகப் பூர்த்தியாகும். தவறு என்பதைப் புறக்கணிக்கும் பெண் தவற்றால் ஏற்படும் மற்ற ஆதாயம் எவ்வளவு பெரியதானாலும், அதைக் கருதவேமாட்டாள். இதும், இங்கிதம் நம் மொழியிலேயே உயர்ந்த சொற்கள். தன்மையெனவும் நாம் அவற்றைக் குறிப்பிடுகிறோம். முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து என்ற கருத்து இதமாகப் பழகும் அவசியத்தைக் குறிக்கிறது. சொல்லின் நயம் மனத்தின் உண்மையை உணர்வாக வெளிப்படுத்துவதை அது குறிக்கும். இக்கருத்துகள் ஜேன், எலிசபெத், Mr. கார்டினர் செயல்களில் வெளிப்படுவதை நாம் இங்குக் காண்போம்.

ஜேன் மனம் தூய்மையானது. அவள் சித்தம் அழகால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. அதனின்று எழும் அமைதி அவள் முகத்தின் பொலிவாகக் காணப்படுகிறது. எவரிடமும் குறையில்லையென உணரும் குணக்குன்று ஜேன். தங்கை எலிசபெத் சுறுசுறுப்பானவள். கலகலப்பான களிப்புப் பொங்கி எழுவது அவளியல்பு. அவளைக் கவர்ந்தவள் ஜேன். ஜேன் மனம் சிந்தனையற்ற அமைதியைப் பெற்றிருப்பதை விவரம் தெரியாதவர் அறிவற்ற பேரழகி எனவும் நினைக்கத் தூண்டும். அப்படி அவர் கருதி சற்று எளனமாகப் புன்முறையில்பது ஜேனுக்குப் புன்னகையாகத் தெரியுமேயொழிய அதனுள் புதைந்துள்ள கேளி தெரியாது. பிறர் தன்னைக் கேளி

செய்வார் என்பதையே கருத முடியாத கணிப்பு அவளது. முதல் அசெம்பிளியில் பிங்கிலியை பென்னட் குடும்பத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். அவன் பார்வை ஜேன் மீது விழுகிறது. அவன் மனம் அவளுள்ளத்தில் நிறைந்து மலர்ந்து மரியாதையான மெல்லிய புன்முறுவலாக ஏற்றுக் கொள்கிறாள். ஆண், பெண்ணை நாடும் அவசரச் சட்டம் காதலர் உலகம். கண்டதும் கருத்து இசைந்தது. இது மனம் பயிலும் சட்டம். சமூகத்திற்குரிய சட்டமும் இதுவே. எனினும் ஊருக்கும், உள்ளத்திற்கும் ஏற்ற வடிவங்கள் உள். அதில் ஜேன் ஏற்றுக் கொண்ட வடிவம் தான் முதலில் ஆடவனை நாடக்கூடாது என்பது. ஆண், பெண்ணை ஆர்வமாக நாடும் பொழுது, அதை மனதாலும், செயலாலும் ஆரம்பிப்பவன் பெண் என்பது மேதைகள் கூறுவது. காளிதாசன் முதல் ஷேக்ஸ்பியர் வரை, ஜேன் ஆஸ்டினிலிருந்து பிரேம்சந்த் வரை ஆமோதிக்கும் கருத்து அது. ஜேன் அதற்குரிய இலக்கணம். காதல் திருமணம் காலத்தால் போற்றப்பட்ட இலட்சியம் ஆண்ட காலம் ஜேன் ஆஸ்டின் Pride & Prejudice எழுதிய காலம். நான் காதலிக்காத ஒருவனை மணக்க மாட்டேன், காதல் எழாதது திருமணமில்லை, பெற்றோருக்கு உரிமையிருந்த காலமானாலும், பெண் ஏற்ற இளைஞனை ஏற்கவோ, மறுக்கவோ பெற்றோருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் பெற்றோர் மகனுக்கோ, மகனுக்கோ, வரன் பார்க்கும் உரிமையை அந்நாளிலும் சமூகம் அவர்களுக்களிக்கவில்லை. அது அன்று இங்கிலாந்தின் மரபு இளம் பெண்களிடம் அன்று அந்த நாட்டில் பாவலான காதலைப் பற்றிய கருத்தொன்றுண்டு. காதல் எனில் அது பெண் ஆரம்பிப்பதில்லை. அது அவளுக்குக் குறைவு. அவளை நாடி அவளிடம் அக்கரைக் காட்டிய இளைஞன் தன்னை விரும்புகிறான் என அவன் உணர்ந்தால், தன் மனத்தில் அவன் மீது பிரியம் இருக்கிறதா என அவள் கண்டு, அவன் அவனை ஏற்பதா, இல்லையா என முடிவு செய்வது பண்பிற்குரிய சிறப்பு எனக் கருதப்பட்டது. அதுவே ஜேன் விரும்புவது. ஊரில் அனைவரும் அவளை

அப்படிப்பட்டவளாகக் கருத வேண்டும் என்பதே அவளது சமூகக் குறிக்கோள். தன் விருப்பம் எதுவாயினும் தன் மனம் இடம் பெயர்ந்து தன் கட்டுப்பாட்டை மீறி அவனை நாடுவது உசிதமல்ல. அப்படி மற்றவர் புரிந்து கொள்ளும்படி அவள் நடைமுறையிருந்து விட்டால் அது அவளுக்குப் பெண் என்ற அளவில் அழகல்ல என்பது ஜேன் ஆழ்ந்துணர்ந்து போற்றும் மனநிலை. அப்படியே அவள் 4 முறை பிங்கிலியடன் டீன் னார் சாப்பிடுவதைக் கண்டு சார் லேட் உள்ளத்திற்குரிய உண்மையை லிஸ்ஸியிடம் கூறுகிறாள். ஆதாவ பெறாமல் அன்பு செலுத்தும் இதயம் அரிது. ஜேன் பிங்கிலி மீது பிரியம் கொண்டது உண்மை. வெளிப்படையாகத் தெரிவதே உலகம் அறியும், உள்மனத்தை உலகம் அறிய முயலாது. பிரியத்தை அறிவிக்கும் அறிகுறிகள் ஜேனிடம் காணப்படவில்லை. அது அவசியம் என்கிறாள் அனுபவம் வாய்ந்த 27 வயதான சார் லேட். அன்றிலிருந்து, பிங்கிலி இலண்டன் போன பின்னும், லிடியா ஓடிய காலத்திலும், தாயார் மனம் உடைந்த பொழுதும், லிஸ்ஸியால் ஜேனிடம் அக்கருத்தின் முக்கியத்தை அவள் ஏற்கும்படிக் கூற முடியவில்லை. ஜேன் தன் இலட்சியத்தை முடிவு வரை நிறைவேற்றி வெற்றி பெற்றவள். இது பெண்மையின் சிறப்பு, இலட்சிய வெற்றி. மனத்தை அறிந்தவர் மகத்தானது எனப் போற்றும் பாங்கு.

பணம் எழுந்தவுடன் மனம் அதை நாடும் அதற்கேற்ப நடக்கும். அதற்குரிய பாஷையைப் பேசும். பணம் பெற்றவன் சொல் உண்மையாகத் தோன்றும், உள்ளமும் அதை ஆமோதிக்கும். இது மனித சபாவும். இதைக் கடந்து வர மனிதன் பிரியப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில் திக்கற்ற பெண் மனம் எப்படிப் பேசும்? இந்திய சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்கு எந்த உரிமையுமில்லை. பிறக்கும் உரிமையேயில்லை. பெண் பிறந்ததைப் போற்றுவாரில்லை. அவள் சாவையும் சதிக் காலத்தில் சமூகம் நிர்ணயித்தது. பெண்ணென ஒருத்தியிருப்பதாக ஆண் நினைக்காத காலம் அது. நம்மிடமில்லாத பொருள்கட்கு மொழியில் சொல் எழுவதில்லை. மேஜை, ரேடியோ

நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகவில்லை. அது போன்ற ஆயிரம் பொருள்கள்க்கு தமிழில் சொல் எழவில்லை. எச்சில் ஆங்கிலேயருக்கில்லை. ஒருவர் எச்சப்படுத்தியதை மற்றவர் சாப்பிடுவார்கள். தீட்டு என்ற கருத்தேயில்லை. அவர்கள் நாட்டில் ஜாதியில்லை. ஆங்கிலத்தில் இக்கருத்துக்குரிய சொற்கள் உருவாகவில்லை. பெண் வியாபாரம் செய்வதில்லை. ஞானத்தையடைய தவம் செய்யும் உரிமை அவளுக்கில்லை. வியாபாரி, ஞானி என்ற சொற்களுக்குப் பெண்பாலில்லை. மடையன் என்ற சொல்லுக்கும் பெண்பாலில்லை. மடைமைக்கும் உரியவளில்லை. அதாவது பெண்ணெண் ஒரு ஜென்மம் இருப்பதாக ஆண் மனம் கருதாத காலத்திய மொழி வளர்ச்சி இது போன்றவை. நம் நாட்டில் 3 வயதிலும் திருமணம் செய்தார்கள். அந்த நாளில், குழந்தை மணையில் உட்காராது என்பதால் பெற்றோர் மடில் உட்கார்ந்து திருமணமாயிற்று. நடைமுறையில் மேல்நாட்டிலும் பெண் நிலை அன்று அது போன்றது. அழகு உயர்ந்தது, முக்கியமானாலும், அழகிற்காக மட்டும் திருமணமாவதில்லை. அந்தஸ்து, சொத்துக்குத் திருமண உரிமையுண்டு. இன்று எந்தப் பெண்ணும் ஏற்றுத்துப் பார்க்காத இளைஞனுக்குச் சொத்து வந்தால் அத்தனை பெண்களும் மனம் மாறி அவனை ஏற்கக் காத்திருப்பது இயல்பு.

தொடரும்....

ஜீவிய மணி

உண்மைக்கு நம்பிக்கை;

ஆசைக்கு மூடநம்பிக்கை.

Sri Aurobindo and the Tradition

ஸ்ரீ அரவிந்தரும், மரபும்

(எப்ரஸ் இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

CHAPTER 2 – THE MATERIALIST DENIAL

76. Tradition reaches the barriers of sense knowledge and of the reasoning from sense Knowledge.

Sri Aurobindo shows that Matter is a conceptual form of substance. He also shows that it is an arbitrary distinction in thought that divides form of substance from form of energy.

மரபு புலன்றிவையும், அதன் தருக்கங்களையும் தடைகளாகக் கொண்டிருக்கிறது.

ஜடம் என்பது பொருளின் கருத்தாக்க ரூபம் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். எண்ணத்திலிருக்கும் காரணமற்ற வேற்றுமைப்படுத்தும் தன்மை, சக்தியின் எபத்தை எண்ணத்தின் ரூபத்திலிருந்து பிரிக்கிறது என்றும் கூறுகிறார்.

77. Tradition sees Matter, Life and Mind as they are.

Sri Aurobindo sees them as various formulations of Energy.

ஜடம், வாழ்வு, மனம் ஆகியன எப்படி இருக்கின்றனவோ, அப்படியே மரபு காண்கிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவற்றை சக்தியின் வெவ்வேறு உருவாக்கங்களாகக் காண்கிறார்.

78. Tradition does not carry its inquiry beyond.

Sri Aurobindo shows the work for the Will behind the Energy is involution and evolution.

மரபு தன் ஆராய்ச்சியை ஓர் எல்லைக்குமேல் தொடர்வதில்லை.
சக்தியின் பின்னிருக்கும் செயலுக்கான விருப்புறுதியே படைப்பும்,
பரிணாமமும் என்பதை ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

79. Tradition, seeking moksha, attempts no unity.
**Sri Aurobindo shows how the unity in the universe
can be achieved.**

மரபு மோட்சத்தை நாடுகிறது. ஜக்கியத்தை நாடவில்லை.
ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரபஞ்சத்தில் ஜக்கியத்தை எவ்வாறு அடையலாம்
என்று காட்டுகிறார்.

80. Tradition leaves the last knot of our bondage, ego, as it
is.
**Sri Aurobindo seeks the realization of His divine
nature in our human existence.**

நம் தளையின் கடைசி முடிச்சான அகந்தையை மரபு அப்படியே
விட்டு விடுகிறது.
நம் மனித இருப்பில் ஆண்டவனின் இறைசுபாவத்தை
கண்டடைதலை ஸ்ரீ அரவிந்தர் நாடுகிறார்.

தொடரம்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் இரட்டைகளையறியும்.
ஆன்மா ஆனந்தத்தை ஆழத்தில் நிரந்தரமாக உணரும்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No.5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No.238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605008, Published from Flat No.11, 2nd Floor, Grace Apartments, No.177, Papammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No.5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011.

முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம்

- * மௌனம் காத்தவர் முனிவர்.
- * ஞான திருஷ்டியுள்ளவர் ரிஷி.
- * ஞானம் நேரடியாகத் தேடி வருபவர் யோகி.
- * ஞானத்தை அஞ்ஞானத்துடன் பெற்றவர் தெய்வம்.

சத்திய ஜீவியம் இவற்றைக் கடந்த நிலை. தெய்வங்கள் அங்குப் பிறந்தனர். அன்னை சத்திய ஜீவிய அவதாரம். இறைவன் வரும் தருணத்தை அறிவிக்க வந்தவர் பகவான் ஸ்ரீ ஆவிந்தார். அவரை ரிஷி, யோகியெனவோ, அவதார புருஷன் எனவோ கருதுவது அவர் ஆத்ம இராகஸ்யத்தை அறியாத நிலை. பகவான் இறைவனின் பகுதி எனகிறார் அன்னை. முனிவர் பெரியவர். அவதார புருஷனுக்கு வரம் அளிப்பவர். அன்னையின் நினைவு மனத்தில் மௌனமாகி அந்த நேரம் வாழ்வில் முனிவரின் சைத்திய புருஷ நிலையை அன்பனுக்கு அளிப்பதை அவன் அறிவுதில்லை. ரிஷிகள் தெய்வங்களைக் கடந்தவர். அன்னை மீதுள்ள பக்தி நெகிழிந்த உணர்வால் தியானமாக சித்திக்கும் நேரம் ரிஷியின் சைத்திய புருஷன் நெஞ்சில் பிறப்பதை பெற்ற அன்பரும் பெற்றதை அறிவுதில்லை. நாற்காலியில் உட்கார்ந்தபடி ஒரு யோகி உலகில் எந்த இடத்திற்கும் தன் சக்தியை அனுப்பலாம் என்றார் பகவான். மனம் கரைந்து விலகி, ஆத்ம தெளிவு ஏற்படும் நேரம், அழைக்காமல் அன்னை வந்து அன்பனை யோக நிலையில் சைத்திய புருஷனாக்குகிறார். தெய்வம் உலகை ஆளும், பூமியின் பரிமாணமுள்ளது. கெட்டதை மீறி மனத்தில் நல்லது சாதிக்கும் நேரம் அன்னை அன்பனாகி தெய்வத்தைக் கடந்த திவ்ய நிலையை அனுபவித்த அன்பர்கள் ஏராளம். அறிந்தவருண்டோ?

மனித மனத்தின் சத்திய ஜீவிய சித்திகள்.

காலத்தில் மலரும் பிரம்மம்

காலம் ஆத்மாவின் அகம். காலத்தைக் கடந்த நிலை ஆத்மாவைக் கடந்து சத்திய ஜீவிய வாயிலை எட்டும் நிலை. காதல் வேகம் காலத்தைக் கடக்கும். வீரன் வீரமாகி போர்க்களத்தை நிரப்ப கண்டமான உடலை விட்டு அனந்தமான ஆத்மாவாகிறான். ஒரு ஜீவன் உயிர்ப் பெற்றெழுந்து உலகத்தை ஆளும் நேரம் மனிதன் தெய்வ நிலையைக் கடந்து செயல்படும் நேரம். இன்றே ஆயுள் முடியும் என்றால் ஆழத்தில் புதைந்துள்ள ஆண்டவன் அனைத்திலும் செயல்பட எழுகிறான். Apple கம்பனி ஸ்தாபகருக்கு கான்சர் வந்து இன்றே என் கடைசி நாளென அவர் பல ஆண்டுகள் செயல்பட்டு நிகழ்த்திய அற்புதங்களில் I-pod, I-pad இடம் பெறும். பக்தி ஞானத்தால் ஆர்வமானால் ஒரு நாள் விரிந்து ஓர் யுகமாக சாதிக்கும். மனமாற்றம் மகத்தானது. மகிழை மிகுந்தது. எவரும் செய்யாததை செய்து முடிப்பது. தவத்தை யோகமாக்கி, மோட்சத்தை விட்டு, திருவுருமாற்றத்தை நாடச் செய்வது. மனம் கருதும் பிரச்சினைகள் மாயமானவை. ஆத்மா அளிக்கும் வாய்ப்புகளை அறிய முடிவுதில்லை. ஆர்வமாகப் பெற முயல்வதில்லை. தன்னையறியாத நேரம் நெஞ்சு நெகிழிந்து செய்யும் சிறு காரியம் உலகில் ஆத்ம மனம் வீசச் செய்து, அன்பரை அற்புத ஊற்றாக்குவதுண்டு. அது அன்னைக்குரிய தியானம். திகைப்பைக் கடந்த திவ்ய நேரம். பிரம்மம் உள்ளிருந்து எழுந்து வந்து உலகைக் கண்டு பூரித்து மகிழும் நேரம்.

Vol. III Issue 3 June 2013

Malarndha Jeeviyam Postal Regn. No.TN/PMG(CCR)/114/2012-2014
Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935

Price: Rs.5/- WPP No.45/09-11

புதிய வெளியீடுகள்

ESSAYS ON ACCOMPLISHMENT

N.Asokan

கர்மயோகியின்

அன்னையின் ஆன்மீகப்பரிசு	ரூ.150/-
வைப் டிவைன் - கருத்துகள்	ரூ.100/-
பரம்பொருள் III	ரூ.200/-
எங்கள் குடும்பம் (பாகம் 2)	ரூ.250/-
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

வைப் டிவைன் விரிவுரைகள்	ரூ.100/-
தமிழாக்கம்: என். அசோகன்	

SATYA JYOTHI	ரூ.200/-
(CONCISE TRUISMS)	

N.Asokan

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.25/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

© : (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
திருச்சேரி, சென்னை - 600 017.
© : (044)-24347191

Vol. III Issue 3 June 2013

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூன் 2013